

Marechaussee Contact

1

2016

colofon

Marechaussee Contact
17e jaargang | nummer 1
februari 2016

Marechaussee Contact verschijnt tweemaandelijks en is een uitgave van de Stichting Marechaussee Contact. Het wordt verspreid onder de begunstigers van deze stichting. De realisatie is in handen van de commissie Redactie MC en voorlichting.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan of foto's is toestemming van de redactie vereist.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming
Henk Westland

Contact

Weeshuiswal 9, 4116 BR Buren
t.a.v. Marion Broekhuizen-Klijnhout
0344-571256
redactie@marechausseecontact.nl

Vormgeving

Content Innovators, Alphen aan den Rijn

Druk

Ten Brink BV, Meppel

Wijzigen van adresgegevens

Zie pagina SMC-informatie bij Begunstigersadministratie

Kopij volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie. De deadline voor het inzenden van de kopij voor de volgende uitgave is 23 maart 2016.

inhoud

3	Observaties voorzitter
4	Nestelpennen Actuele berichten over de KMar
6	Agenda Activiteiten van en voor oud-marechaussees
8	Geschiedenis Koninklijke Marechaussee draagt bij aan UNIFIL
9	Veteranen Uitreiking Nobelinsignes Veteranendag 2016
12	1940-1945 De Raalter kraak
14	Oud-dienstplichtigen Vacature Re-enacters bij Buren bij Kaarslicht
16	Nieuw-Guinea Marechaussee Poiesz in Nieuw-Guinea deel 2
19	Reservisten Teambuilding 2015
20	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse 18e en laatste deel
22	SMC-allerlei
26	Personalia
27	SMC-informatie

Foto omslag:
22 januari 2016 | Uitreiking Nobelinsignes aan
KMar-veteranen die in Libanon dienden.

Observaties voorzitter

De eerste twee maanden van 2016 liggen al weer achter ons, de tijd lijkt wel steeds sneller te gaan. We willen dit jaar goed beginnen door u een Marechaussee Contact aan te bieden met een vernieuwde opmaak. Wij hopen dat het daardoor nog plezieriger wordt om ons blad te lezen.

In dit nummer treft u de 18e en laatste aflevering aan van 'De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse'. Drie jaar geleden hebben we mede dankzij de inzet van Henk Basten, archivaris van het Marechausseemuseum, het eerste artikel geplaatst over deze oud-collega. De dagboekverhalen van Poulusse hebben een goed inzicht gegeven in de uitdagingen waarmee leden van het Wapen in de periode 1875 tot 1895 werden geconfronteerd. Tevens schetsten deze verhalen een indringend beeld van de toen vaak harde levensomstandigheden in ons land. Vanaf het aprilnummer richten we ons in een aantal artikelen op de belevenissen van de familie Stolk in de Tweede Wereldoorlog. Elders in dit nummer leest u daaromtrent meer.

In het oktobernummer hebben wij u een nieuwe redacteur voor de rubriek dienstplichtigen voorgesteld. De heer Jannes Douma heeft het bestuur van SMC echter onlangs laten weten, dat hij om persoonlijke redenen toch afziet van deze functie. De consequentie van een en ander is dat SMC weer een vacature heeft te melden. Op pagina 14 kunt lezen wat de inhoud van de functie is. Ik hoop dat een van onze oud-dienstplichtige begunstigers ons team wil komen versterken. Ongeveer de helft van onze begunstigers heeft ooit de dienstplicht bij ons Wapen vervuld. We doen hen recht door in ons blad ook hun ervaringen te blijven publiceren.

De Koninklijke Marechaussee is volop in beweging. De reorganisatie begint voor externen zichtbaar te worden. Door de terreurdreiging en de toestroom van vluchtelingen wordt er tevens steeds meer een beroep gedaan op de KMar. Af en toe leidt dit ondanks een gedegen centrale planning van de diensten tot het niet meer volledig kunnen voldoen aan de vraag in eigen land. Recent leidde dat bijvoorbeeld tot langere wachtrijen op Schiphol. De opleidingen draaien op volle toeren, het kost echter tijd om de toegestane formatie-uitbreidingen te effectueren. Het personeel krijgt ook een nieuw uniform. Op de pagina's 24 en 25 laten wij u de ontwikkeling van de uniformen zien vanaf 1945. Het nieuwe uniform voldoet geheel aan de eisen die de huidige tijd aan de inzet van de KMar stelt.

De leden van het Historisch Depôt KMar laten op allerlei bijeenkomsten en evenementen zien welke rol de KMar in het verleden vervulde. Hun historische tenuen trekken veel aandacht en laten anderzijds ook zien dat we in de huidige tijd daarmee zeker niet meer zouden kunnen werken. Zelf mag ik met een zekere trots beschermheer van deze stichting zijn. Trots omdat elk lid van deze stichting met volle overgave zijn (of sinds kort ook haar) rol vervult. Vele bijeenkomsten in het museum (maar ook elders) hebben zij al luister bijgezet. Hoogtepunt in het jaar vormt 'Buren bij Kaarslicht', maar ook het bezoek

op 7 november 2013 van H.K.H. Prinses Beatrix aan het Weeshuis (het hoofdgebouw van het museum) moet in deze zeker worden vermeld. Regelmatig wordt bij evenementen samengewerkt met de Stichting Re-enactment Dienstplichtig Marechaussees (SRDM). Een van de leden van deze groep is op 19 december bevorderd, we besteden daar op pagina 15 aandacht aan.

Van maart 1979 tot november 1985 hebben ook leden van de KMar deelgenomen aan UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon). Op 22 januari is aan 52 (van de destijds 169) naar Libanon uitgezonden collega's en een drietal nabestaanden het Nobelinsigne uitgereikt. In 1988 heeft het Noorse Nobelcomité besloten aan de vredesmachters van de Verenigde Naties de Nobelprijs voor de Vrede toe te kennen. De huidige minister van Defensie heeft vorig jaar besloten dit besluit tastbaar te maken in de vorm van een draaginsigne, dat kan worden gedragen op het uniform of de civiele kleding. Generaal-majoor André Peperkoorn heeft in de filmzaal van de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn de insignes opgespeld. Vele familieleden waren daarvan getuige. Met elkaar kunnen we terugzien op een zeer geslaagde dag. Vanaf deze plaats dank aan Frans Meijer die een en ander namens SMC op voortreffelijke wijze heeft georganiseerd, daarbij gesteund door medewerkers van het OTKCKMar, het Thuisfrontcomité, het KMar-reservistenbureau en het Veteraneninstituut. De muzikale omlijsting werd verzorgd door het Trompetterkorps KMar. SMC was met een informatiestand aanwezig, waarvoor tijdens het informeel gedeelte veel belangstelling was. We mochten zelfs enkele nieuwe begunstigers noteren. Vanaf pagina 9 treft u een verslag van deze bijeenkomst aan. De op deze dag gemaakte foto's kunt u op onze website bekijken.

De voorbereidingen voor de geplande bijeenkomsten in dit jaar zijn in volle gang. Op onze website en in onze e-mailnieuwsbrief informeren wij u zo snel mogelijk over de gemaakte afspraken en later kunt u dat in ons blad nog eens rustig nalezen. Ik hoop dat we met elkaar wederom een goed jaar tegemoet mogen gaan!

Rest mij u veel leesplezier toe te wensen.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Bestrijden mensensmokkel

In een groot lopend mensensmokkel onderzoek heeft de Koninklijke Marechaussee in Den Bosch op 19 januari een 36-jarige Syriër uit Putten aangehouden en in Harderwijk een 21-jarige van oorsprong Iraakse vrouw uit Nijkerk. Beide aanhoudingen hebben buiten heterdaad plaatsgevonden.

De man uit Putten maakt volgens het Openbaar Ministerie deel uit van een groepering die

zich op grote schaal bezighoudt met de smokkel van hoofdzakelijk Syrische personen die tijdelijk verblijven in landen als Italië, Griekenland, Oostenrijk, Turkije, Hongarije en andere Oost-Europese landen. Tegen betaling van grote sommen geld worden deze personen vanuit deze landen verder gesmokkeld naar Nederland, Denemarken, Duitsland en Zweden en andere West-Europese landen.

Goed voorbereid op reis

De Koninklijke Marechaussee heeft in januari deelgenomen aan de Vakantiebeurs in de Jaarbeurs in Utrecht. Grensbewakers geven voorlichting aan vakantiegangers over goed voorbereid op reis gaan. De wachtmeesters, gestoken in hun werktenu, compleet met handboeien en wapen, weten exact waar mensen zich aan moeten houden als ze op reis gaan. 'We zien bij de paspoortcontrole vaak dezelfde problemen.'

Regelmatig verschijnen er reizigers op Nederlandse luchten en zeehavens die het land niet mogen verlaten. Ze hebben bijvoorbeeld een verkeerd of

verlopen reisdocument bij zich of willen reizen met minderjarige kinderen zonder toestemmingsformulier van de ouders. Ook vergeten gescheiden ouders vaak hun ex-partner toestemming te vragen om met hun minderjarig kind te reizen. Op de Vakantiebeurs wil de Koninklijke Marechaussee de reizigers voorafgaand aan de reis al informeren, zodat mensen goed voorbereid op reis gaan en oponthoud aan de grens wordt voorkomen.

Meer informatie over goed voorbereid op reis gaan vindt u ook op de site www.marechaussee.nl

Border Security Team naar Griekenland

Personeel van de Koninklijke Marechaussee, de Koninklijke Marine en van andere defensieonderdelen maakt vanaf begin februari deel uit van het Border Security Team (BST). Met medewerkers van de Zeehavenpolitie en de Immigratie- en Naturalisatiedienst werkt het team tot en met juni vanaf het Griekse Chios.

BST-leden hebben als hoofdtaken het screenen, registreren, debriefen en identificeren van migranten. Dit gebeurt in een zogenoemde hotspot, een aanmeldcentrum voor migranten. Ook voert het team grenscontroles uit op zee en aan de landzijde van het Griekse eiland, brengt migratiestromen in kaart en onderkent signalen van mensensmokkel. Indien nodig valt het BST nog uit te breiden. Minister Hennis: 'Het BST is een nieuw instrument dat, door krachten te bundelen, de Europese grensbewaking verder versterkt. Mooi dat Nederland het team ten tijde van het EU-voorzitterschap binnen Frontex inzet.' Dit gebeurt overigens op verzoek van zowel dit agentschap als het EU-ondersteuningsbureau voor asielzaken. De eenheid opereert onder de vlag van Frontex dat de lidstaten bij het bewaken van de buitengrenzen ondersteunt.

De hoge instroom van illegale immigratie via de zuidelijke Europese buitengrenzen zorgt voor een groeiende behoefte aan versterking van de grensbewaking. Daarnaast is een goede screening, registratie en identificatie van belang met het oog op herplaatsing van migranten binnen Europa.

SG naar Nationale Politie

Secretaris-generaal Erik Akerboom van Defensie (en daardoor korpsbeheerder van de KMar) vertrekt per 1 maart 2016 naar de Nationale Politie. Als korpschef gaat hij leidinggeven aan deze organisatie en de transitie van 26 korpsen naar één verder vormgeven. Oud-politieman Akerboom vertrekt 'met pijn in het hart', maar kon de roep van de Nationale Politie niet onbeantwoord laten.

Bij de politie wacht Akerboom een grote opdracht. 'De kwartiermakers en mijn voorganger Gerard Bouman hebben veel werk verricht, maar er moet

nog een hoop gebeuren. Dat begint met de acute problemen aanpakken en de transformatie doorzetten; daarna volgt werken aan "de politie van overmorgen". 'Wat de SG meeneemt vanuit zijn ervaring binnen het Haagse krachtenveld is dat er twee arena's zijn: 'De ene is die van de organisatie zelf en de ander is de politieke arena, waarbinnen prioriteiten worden gesteld en middelen verdeeld. Je moet in beide werelden aan de slag. Het helpt verder enorm dat ik bij Defensie heb gewerkt - dat al jaren één organisatie is -, en die ervaring meeneem naar de politie, die juist op weg is om

een geheel te worden.' Bij Defensie heeft Akerboom naar eigen zeggen een ontzettend leuke, maar ook pittige tijd doorgemaakt, vanwege de grote reorganisatie en budgettaire krapte. 'We zijn nu gelukkig in rustiger vaarwater beland. Wat terugkijkend vooral indruk op mij maakte, waren de kameraadschap - ook richting niet-militairen - en

de no-nonsense operationele kracht binnen Defensie. Overmorgen naar Afghanistan of Oekraïne? Dan gebeurt dat, ook als de eigen veiligheid daarbij in het geding komt.'

Zie ook het decembernummer van 2013, waarin een interview met de heer Akerboom is geplaatst.

Marine Etablissement Amsterdam meer openbaar

Op 11 januari 2016 openden burgemeester Van der Laan en minister Blok een nieuwe brug naar het Marineterrein Amsterdam en het gerenoveerde onderwijsgebouw 027E. Hiermee worden het stationsgebied, het Marineterrein en Kattenburg direct met elkaar verbonden en wordt een nieuw stuk Marineterrein publiek toegankelijk.

Vorig jaar ging de poort van het Marineterrein Amsterdam open voor publiek. In de vrijgekomen gebouwen kwam ruimte beschikbaar voor innovatieve pioniers. Op de historische Voorwerf werken inmiddels twintig bedrijven. Stap voor stap wordt het Marineterrein een betekenisvolle plek in de stad. De nieuwe brug verbindt het nieuwe stuk openbaar Marineterrein direct met de kop van de Dijkgracht. Deze beweegbare brug biedt fietsers en voetgangers een snel-

lere directe route tussen de stationsbuurt en Kattenburg en verbetert de bereikbaarheid van het Marineterrein. De brug is tijdelijk, omdat het Marineterrein in ontwikkeling is. Er wordt nog gekeken naar de beste plek voor een vaste fietsers- en voetgangersbrug.

Vanaf 1 januari is Nederland een half jaar lang voorzitter van de Europese Unie. Er

zijn dan vergaderingen van ambtenaren en ministers uit heel Europa op het Marineterrein. Tijdens de ministeriële vergaderingen in het Scheepvaartmuseum kan het terrein vanwege veiligheidsmaatregelen minder toegankelijk zijn. Het gaat om de periodes 10 april tot en met 24 april en 29 mei tot en met 3 juni.

Veel leden van de KMar hebben in het verleden als lid van

een bijstandseenheid enige dagen (soms weken) op dit terrein vertoeft. In 2010 hebben we in het augustusnummer de ervaringen van de toen aspirant-wachtmeester Roel Gras gepubliceerd. Hij mocht in juni 1966 met zijn collega's de cursus bij de commando's afbreken om vervolgens door de onrust in Amsterdam enige weken op het complex kamp Zeeburg te verblijven.

10 maart 2016

SMC-contactmiddag te Buren

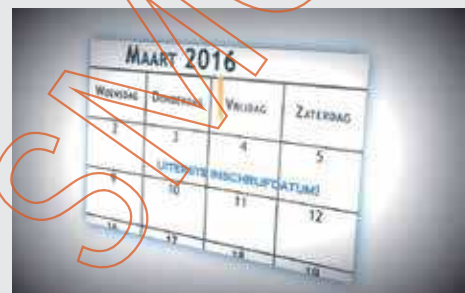
Informatie

Ook in 2016 wordt, zoals gemeld in het decembernummer van Marechaussee Contact op pagina 6, een SMC-contactmiddag gehouden in het Marechausseemuseum te Buren.

Datum: donderdag 10 maart.

Inschrijven: kan nog tot uiterlijk 4 maart!

Contact: Roel Gras | roelgras@hetnet.nl | 035-5258313.

30 maart 2016

Reünie beroepslichting 1966-2 te Buren

Informatie

In eerdere nummers van Marechaussee Contact (2015, nummers 5 en 6) werd gemeld dat de beroepsmarechaussees van de lichting 1966-2 een reünie willen organiseren. De organisatoren hebben alle oud-collega's getraceerd en de reünie zal, exact vijftig jaar na de opkomstdatum, doorgaan.

Datum: woensdag 30 maart 2016.

Locatie: Marechausseemuseum | Dependance | Weeshuiswal 4 | Buren.

Contact: Math Claessen | claessen48@home.nl | 06-51364003.

6 april 2016

Reünie beroepslichting 1962-2 te Apeldoorn

Informatie

De organisatoren van deze reünie lieten de redactie weten dat de organisatie rond is.

Datum: woensdag 6 april 2016.

Locatie: Koning Willem III-kazerne | Winkewijertbar | Apeldoorn.

Contact: Linker1944@2home.nl.

23 juni 2016

SMC-reünie en herdenking te Arnhem

Informatie

De jaarlijkse reünie van Indiëgangers 'Boerma/Plaizier / MP III' zal dit jaar worden gehouden op donderdag 23 juni 2016. Deze reünie is bestemd voor allen die gediend hebben in het voormalig Nederlands-Indië, Nieuw-Guinea, Korea en Engeland bij het Korps Militaire Politie en/of de Koninklijke Marechaussee, dan wel bij het Korps Politietroepen. Uiteraard zijn ook de partners welkom.

Locatie

Landgoed Bronbeek | Congres en Reüniecentrum Kumpulan | Velperweg 147 | 6824 MB Arnhem.

Aanmelden en kosten

De kosten voor deelname aan deze reünie zijn:

SMC-begunstigers met partner: € 10,00 per persoon;

Niet-SMC-begunstigers met partner: € 20,00 per persoon.

De bedragen dienen uiterlijk op 15 juni 2016 te zijn bijgeschreven op bankrekeningnummer: NL22 INGB 0007 5300 25 ten name van Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen, onder vermelding van 'Kumpulan'.

De overschrijving geldt tevens als aanmelding. Bij internetbankieren graag ook uw adres vermelden.

Weduwen, begunstigers van SMC, kunnen gratis aan deze reünie deelnemen. Zij dienen zich wel uiterlijk op 15 juni 2016 aan te melden bij Roel Gras (zie hieronder). Voor het bezoeken van deze reünie kunnen zij schriftelijk een gratis NS-vrijvervoerbewijs aanvragen bij het Veteraneninstituut, Afdeling Dienstverlening, Postbus 125, 3940 AC Doorn. Het programmaboekje wordt de deelnemers tijdig toegezonden.

Parkeren voor mindervaliden

Bij de Kumpulan zijn enkele parkeerplaatsen beschikbaar voor mindervaliden. Wanneer u hiervan gebruik wilt maken, geef dit dan aan bij uw aanmelding. U wordt dan in het bezit gesteld van een parkeerkaart.

Contact: Roel Gras | roelgras@hetnet.nl | 035-5258313.

25 mei 2016

SMC-contactmiddag te Badhoevedorp

Informatie

Deze traditionele contactmiddag voor alle SMC-begunstigers (niet uitsluitend voor 'De Groep Amsterdammers' dus!) wordt op 25 mei 2016 gehouden, partners zijn ook welkom!

Locatie: Koningin Máximakazerne | Sloterweg 400 | 1171 VK Badhoevedorp.

Programma: 13.30 - 14.00 uur ontvangst, 14.00 uur welkomstwoord, tot ca. 17.00 uur gezellig samenzijn, bijpraten, hapje en drankje. Drankjes zijn voor eigen rekening, betalen kan per pin of contactloos. Deze middag wordt besloten met een Indische maaltijd.

Aanmelden en kosten

SMC-begunstigers € 12,50 per persoon (ook partners), niet-begunstigers 25,00. De bedragen dienen vóór 18 mei (i.v.m. bestellen van catering) te zijn bijgeschreven op bankrekeningnummer NL22 INGB 0007 5300 25 ten name van Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen, onder vermelding van 'Badhoevedorp' en uw adres. Het adres is nodig vanwege de toegang tot de Koningin Máximakazerne. De overschrijving geldt tevens als aanmelding; er wordt geen herinnering of programma verstuurd.

Bereikbaarheid

Parkeren beperkt mogelijk. Prima openbaar vervoer: lijn 185 vanaf Schiphol-Plaza naar uitstaphalte Koninklijke Marechaussee. **Contact:** Roel Gras | roelgras@hetnet.nl | 0345-5258313.

13 en 14 oktober 2016

Reünie Pantserwagenpeloton Zuid-Holland te Buren en Wassenaar

Informatie:

De organisatie meldt dat circa honderd personen aan deze reünie zullen deelnemen. In het aprilnummer van Marechaussee Contact zal meer gedetailleerde informatie gepubliceerd worden. Nu is al wel bekend dat de reünie, voor alle deelnemers, op twee dagen na elkaar gehouden zal worden.

Dag 1: donderdag 13 oktober 2016 | Locatie: Marechausseemuseum | Buren.

Dag 2: vrijdag 14 oktober 2016 | Locatie: Maaldrift | Wassenaar.

Contact: H.J. de Vries | Over 32, 3232 GN Brielle | 0181-412212 | 06-42720509 | vrieout@outlook.com.

Wekelijks plaatst SMC oproepen en actuele informatie over reünies in haar zondagse E-mailnieuwsbrief!
Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Geef uw e-mailadres door aan redactie@marechausseecontact.nl!

Koninklijke Marechaussee draagt bij aan UNIFIL

Deel 36 uit de reeks artikelen over de geschiedenis van de KMar

In brochure 41 van de Stichting Vrienden van het Museum wordt beschreven hoe en waarom de KMar een bijdrage heeft geleverd aan UNIFIL (United Nations Interim Force in Libanon). In deze rubriek een historische terugblik vanwege de uitreiking van de Nobelsignes aan KMar-Libanonveteranen op 22 januari j.l. en zoals gebruikelijk in vogelvlucht. Meer informatie is te lezen in de genoemde brochure, verkrijgbaar in het Marechausseemuseum.

Libanon

Van 1978 tot vandaag is UNIFIL in Libanon actief. Nederland leverde daar van februari 1979 tot november 1985 een militaire bijdrage, ondersteund door de KMar. Libanon is een land aan de Middellandse Zee en kenmerkt zich demografisch door een veelvoud aan minderheden, van moslims tot christenen. Na een aantal staatkundige structuren ontstaat in 1943 de staat Libanon die in 1975 wordt geconfronteerd met een instroom van Israël ontvluchtende Palestijnen. Na verkiezingen in 1958 ontstaan onlusten en door Syrische betrokkenheid ontstaat het gevaar van aansluiting bij de Verenigde Arabische Republieken. Een ontwikkeling die de Verenigde Naties (VN) dwingt zich er mee te bemoeien. Na een waarnemersoperatie in 1958 en een landing van Amerikaanse mariniers wordt de

situatie in Libanon steeds verwarrender. In 1975 breekt daar een burgeroorlog uit tussen een Nationale Beweging (links-seculair en islamitisch) aan de ene en een Libanees Front (christelijk maronitisch) aan de andere kant. De PLO en Syrië spelen in deze burgeroorlog een belangrijke rol. In maart 1978 reageert Israël militair op PLO-aanslagen die vanuit Libanon in Israël worden uitgevoerd. Dit is voor de VN aanleiding om vredesmacht UNIFIL te ontplooiën om toe te zien op de terugtrekking van Israël, herstel van vrede en hulp aan Libanon bij het herstellen van het gezag. Dit leidt er toe dat er in mei 1978 6000 infanteristen en 900 ondersteuners werken aan het uitvoeren van de VN-doelen. Dit werd gedaan met roadblocks, observaties en patrouilles. Daarnaast werd humanitaire ondersteuning in Zuid-Libanon gegeven.

Koninklijke Marechaussee

Na een verzoek van de VN (19 december 1978) besluit Nederland bij te dragen aan UNIFIL met het 832 man sterke 44e Pantserinfanteriebataljon onder de naam Dutchbatt. Voor de politiediensten bij Dutchbatt start een KMar-detachement, al gauw Brigade Libanon geheten, met vier onderofficieren en negen marechaussees, waaronder ook dienstplichtigen. De brigade wordt gevestigd in Haris Libanon en meteen worden enkele marechaussees afgestaan aan de internationale UNIFIL MP Company (MP Coy) in Naqoura. De brigade voert veel taken uit, waar-

onder de in Nederland gebruikelijke MP-taken, maar ook enkele niet zo gebruikelijke zoals bagagecontrole van naar Nederland terugkerende militairen. MP Coy is verdeeld in vier detachementen en gelegerd in vier plaatsen om daar politie- en andere taken uit te voeren. Hierbij zijn ook verkeerstaken, in een land als Libanon een wel zeer bijzondere klus. Het op de Koning Willem III-kazerne zo goed aangeleerde verkeersregelen moest men maar vergeten. De Uzi bleek meer gezag af te dwingen dan mooie armbewegingen.

Dutchbatt krimpt in

Na de Israelische inval (1982) verandert de situatie en de aan UNIFIL deelnemende landen herberaden zich op hun deelname. Israël voert de regie in grote delen van het land. Ook ons land besluit Dutchbatt in te krimpen om het vervolgens in oktober 1983 volledig terug te trekken.

In november 1983 blijft Dutchcoy (Detachement KMar DUTCHCOY) in Libanon achter, om vervolgens in 1985 haar taken definitief over te dragen aan MP's uit Fiji en Nepal. Met het vertrek van deze marechaussees eindigt onze deelname aan UNIFIL, maar UNIFIL bestaat nog. Terugblikkend is overduidelijk dat de Koninklijke Marechaussee loyaal en deskundig heeft bijgedragen aan de Libanese operatie van de VN. Menig SMC-begunstiger heeft in Libanon zijn sporen verdiend, zij verdienen ons respect!

'Nobelprijs voor de Vrede' aan KMar-veteranen

Het Noors Nobelcomité kende in 1988 de prijs toe aan de VN-vredesmacht voor hun inspanningen die bijdroegen aan de realisatie van een van de fundamentele beginselen van de Verenigde Naties. Het betrof de VN-vredesmachten in de periode van 1948 tot 1988. De Nederlandse militairen, die van 1979 tot 1985 deel uitmaakten van UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon), vormden met ruim negenduizend mannen en vrouwen wel 95% van de nobelprijswinnaars over de zeven missies waaraan Nederland had deelgenomen.

Het insigne
'Nobelprijs
voor VN-
militairen'

UNIFIL

Eind 2015 besloot de minister van Defensie, mede op verzoek van de Nederlandse UNIFIL Vereniging, tot de instelling van het draaginsigne 'Nobelprijs VN-militairen' aan deze zeven Nederlandse vredesmachten. De Koninklijke Marechaussee was bij UNIFIL belast met de politiedienst bij het 44e Pantserinfanteriebataljon uit Assen (Dutchbatt, in 1983 teruggebracht tot een compagnie: Dutchcoy) vanuit de brigade in Haris of internationaal bij de UN MP-Coy vanuit het UNIFIL-hoofdkwartier in Naqura. Verder deden ze dienst als grenspolitie bij de grensovergang 'Rosh Hanikra' tussen Israël en Libanon, als begeleider van hoogwaardigheidsbekleders van en naar Israël, of maakten deel uit van twee vaste UN MP-detachementen voor de in Israël verblijvende UNIFIL'ers.

KMar-potentieel

Naar zeggen zijn er 169 marechaussees naar Libanon uitgezonden geweest, de meesten voor een periode van een half jaar. Van hen zijn er nog 52 in actieve dienst, onder wie oud-infanteristen die later zijn overgegaan naar de KMar. Ook konden vijftien KMar-dienstplich-

De Ambassadeur der Veteranen KMar spreekt de aanwezigen toe

tigen worden genoteerd. Van het totaal bleken inmiddels dertien man te zijn overleden.

De eerste uitreiking van het draaginsigne geschiedde symbolisch bij de Nederlandse Veteranendag op 27 juni 2015 op het Binnenhof in Den Haag aan twintig Libanon-veteranen. SMC'er

Cor Vogelaar was een van hen. Sedert september 2015 zijn er tientallen uitreikingen geweest, soms ook door burge-meesters. SMC nam het initiatief voor de uitreiking bij de KMar. Het werd een speciale uitreiking op vrijdag 22 januari 2016 in de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn, omdat de tijd te kort was ►

Een moment van uitreiking

Vervolg van pagina 9
om dit bij de KMar-Veteranendag in oktober 2015 te doen.

Leading

Velen van de KMar hadden echter het insigne op hun verzoek al per post ontvangen. Sommigen kozen later toch voor de uitreiking. SMC was 'leading' en organiseerde van alles en nog wat met strakke hand. Het Veteraneninstituut deed de aan- en afmeldingen.

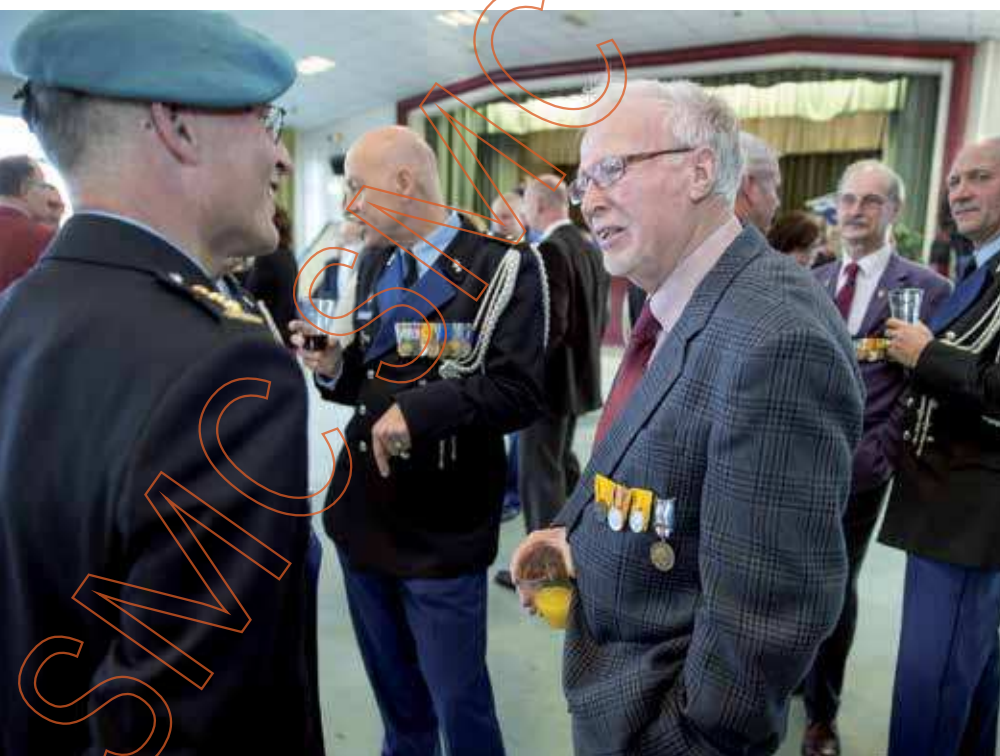
Als SMC er naast zat dan stuurde Staf KMar bij. Dank komt ook toe aan: het reservistenbureau, het thuisfrontcomité, het Trompetterkorps KMar en diverse functionarissen van de Koning Willem III-kazerne.

Uitreiking

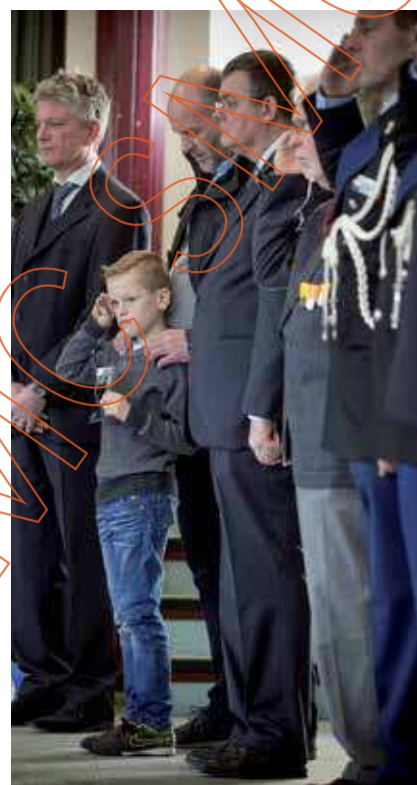
Toen generaal-majoor André Peperkoorn tegen 11.30 uur met twee ere-roffels de filmzaal betrad, stonden 52

Genmaj Peperkoorn en kol Klijn in gesprek met de familie Van der Wekken

Kol Daan Noort en aoo b.d. Syb Tilstra nemen hun Libanon-tijd door

Het Wilhelmus, ook de kleine Johan Goossen doet parmantig mee

decorandi in vier groepen in het gelid onder leiding van kolonel Daan Noort. De tribune was vol met genodigden en familie. Het Trompetterkorps had al van zich laten horen. Actief dienende en postactieve veteranen stonden door elkaar heen, maar toch strak. Kolonel b.d. Peter Klijn ontfermde zich over de drie nabestaanden. Er waren vier oud-dienstplichtigen bij de uitreiking. De groepscommandanten waren: kapitein b.d. Jan van Malsen, majoor Pim van de Weg en opperwachtmeester b.d. Cees van Ingen. Na zijn innemende voordracht spelde de generaal bij allen het draaginsigne op. Zo ook bij de negenjarige Johan Goossen, toegekend aan de overleden oom van zijn vader, Libanon-veteraan Pieter Hoekman. Deze was weer vernoemd naar marechaussee, Engelandvaarder, geheim agent Pieter Hoekman die in 1943 bij een hinderlaag werd doorgeschooten. Na de uitreiking volgde een gezellig samenzijn met hapjes en drankjes. De belevingen uit de jaren 1979 tot 1985 vlogen over en weer, gezellig. Enkel hadden hun collega's na die tijd nooit meer teruggezien. De uitreiking werd afgesloten met een gezamenlijke lunch.

Bijna gereed voor de mars door Den Haag

Nederlandse Veteranendag vraagt aandacht

De Stichting Nederlandse Veteranendag (NLVD) roept iedereen nu al op voor dit grootschalig festijn. Deze twaalfde in successie valt op zaterdag 25 juni 2016. Ook bij de Koninklijke Marechaussee defileren de postactieven gescheiden van de veteranen die in actieve dienst zijn. Weer aan de staart of nu eens voorop?

KMar-blok

Op deze dag organiseert de Stichting NLVD vele specialiteiten waaraan men als veteraan kan deelnemen. Het Malieveld zal weer bol staan van de activiteiten, waar ook SMC is vertegenwoordigd. De mindervalide oorlogsveteranen op historische voertuigen of op de tribune langs de route. De jonge veteranen (vanaf de vredesmissie UNIFIL) in het detachement bij het defilé. Zij eren daarbij tevens hun collega's oorlogsveteranen (Tweede Wereldoorlog,

Nederlands-Indië en Korea). Er volgen vast weer fantastische ontmoetingen.

Deze jonge KMar-veteranen lopen met de SMC-banier voorop. De veteranen in actieve dienst zijn daarachter opgenomen in vijf detachementen uit de KMar-districten, vooraf gegaan door het Trompetterkorps KMar. Elders in de stoet loopt het Historisch Tamboerkorps KMar mee.

Aanmelden? Let op!

Vanaf 1 februari tot 15 april 2016 kunt u zich inschrijven voor de NLVD, echter de wijze van inschrijving is veranderd! Belangstellenden dienen zich nu persoonlijk digitaal aan te melden via 'Mijn Vi' op www.veteraneninstituut.nl. Heeft u nog geen account, dan kunt deze eenvoudig (eenmalig) op deze website aanvragen. Heeft u vragen over deze nieuwe wijze van inschrijven, neem dan contact op

met SMC-coördinator Cees van Ingen, schriftelijk (Dr. Bauerstraat 17, 4205 KA Gorinchem), per e-mail (ceesvaningen@planet.nl) of telefonisch (0183-623754, 06-49816046).

Informatief

De defilanten gaan gekleed in blauwe blazer, grijze broek met baret dan wel in een donker kostuum, met medailles grootmodel opgemaakt. Alle deelnemers ontvangen vrijvervoerbewijzen en diverse bonnen, ook voor hun partner of begeleider. Veteranen die als bezoeker of toeschouwer deze dag willen meemaken, ontvangen deze niet. In het veteranenblad Checkpoint volgt nog nadere informatie.

Bent u nog niet ingeschreven als veteraan, neem dan contact op met het Veteraneninstituut (088-3340050 of www.veteraneninstituut.nl).

De Raalter kraak

Deel 26 uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Op een nacht in mei 1944 kraakt een knokploeg stilletjes het distributiekantoor van Raalte. Een goed voorbereide, moedige en succesvolle daad maar wel een met een bittere nasmaak.

Het Politieblad van 8 juni 1944: 'In den nacht van 23 op 24-5-1944 werd door eenige onbekende personen een inbraak gepleegd op het Groepsbureau der Marechaussee en het Gemeentehuis te Raalte. Nadat de persoon (personen) zich in het bezit hadden gesteld van de op het Groepsbureau aanwezige sleutels van de kluisen in het Gemeentehuis, hebben zij hierna de kluisen geopend en de daarin aanwezige distributiebescheiden medegenomen.'

Een knokploeg (KP) wil distributiebonnen buitmaken in het gemeentehuis. Die heeft de medewerking van een secretarieambtenaar echter 's nachts ligt de kluisleutel in de marechausseekazerne. Van politiezijde krijgen ze inlichtingen van opperwachtmeester Rekers in Heeten. In Raalte hoort opperwachtmeester Avondrood van zijn collega Koldeweij dat een inbraak op handen is. Hij realiseert zich het belang en vertelt Koldeweij dat bij zijn komende nachtdienst een raam van de kazerne niet op slot zal zijn en waar de sleutel ligt. Avondrood kent geen namen van KP'ers en spreekt ook niet over de zaak met wachtmeester Van der Wel met wie hij die nachtdienst heeft. De inslui-

ping slaagt; zoals afgesproken, wordt, om deze op een inbraak te laten lijken, een ruitje ingeslagen. De kluis wordt leeggehaald, de inhoud gaat naar Rekers en een week later naar het westen. Volgens opdracht zijn Avondrood en Van der Wel die nacht op patrouille naar de Posthoorn bij Lemelerveld en warmen ze zich daarna op in de boterfabriek in Raalte. Helaas leggen ze hierover later tegenstrijdige verklaringen af. Beiden zijn overigens actief met hulp aan onderduikers.

De inbraak wordt gemeld aan gewestcommandant, luitenant-kolonel Feenstra (NSB), maar de *Sicherheitspolizei* (Sipo) uit Arnhem neemt het onderzoek over. Groepscommandant onderluitenant Winter, Avondrood en Van der Wel worden verhoord en moeten zich de volgende dag 25 mei bij de Sipo in Arnhem melden. Avondrood en Van der Wel worden gearresteerd, Winter keert die dag weer terug. De Sipo concludeerde dat hij niets met de inbraak heeft te maken. Feenstra heeft met de arrestatie van de twee ingestemd: 'Naar mijn mening zijn ze schromelijk in hun plicht tekort geschooten, door niet op de aangewezen tijd op het contrôlepunt te Raalte aanwezig te

Arie Avondrood, geboren op 13 mei 1910 te Oostzaan, werkt vanaf medio 1935 bij de Artillerie Inrichtingen als machinebankwerker. Drie jaar later huwt hij en treedt in militaire dienst als sergeant (meester smid-bankwerker) ingedeeld bij het 10e Regiment Artillerie. Na de Nederlandse capitulatie krijgt Arie een aanstelling als tijdelijk rijksveldwachter te Deventer. Volgend op twee maanden opleiding in Hilversum wordt hem in maart 1941 Nieuw-Heeten als standplaats toegewezen. De bezetter reorganiseert de politie en als eerste wordt de Rijksveldwachter in maart 1941 opgeheven en gaat het personeel over naar de Marechaussee. Avondrood gaat naar de Brigade Raalte. Bij de reorganisatie van maart 1943 wordt hij aangesteld als opperwachtmeester der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de marechausseegroep Raalte.

zijn, waarbij voor mij hun verblijf in de fabriek, juist op het tijdstip, dat de overval plaats vond, een zeer merkwaardige factor vormde.'

Op 5 juni 1944 wordt Winter door Feenstra in Arnhem ontboden, waarbij ook *major* Nietsche aanwezig is als verbindingsofficier van de *Ordnungspolizei*, de toezichthouder op de Nederlandse politie. Winter wordt ten laste gelegd onvoldoende zorg te hebben gedragen voor het goed opbergen van de hem toevertrouwde sleutel. Er moet een voorbeeld worden gesteld! Winter wordt door Nietsche gearresteerd waar Feenstra geen bezwaar tegen maakt. Tijdens zijn insluiting in het Hoofdbureau van Politie te Arnhem geven rechercheurs hem de kans om te ontsnappen, maar hij weigert en acht zich onschuldig. De mannen worden overgebracht naar het Huis van Bewaring in Arnhem en na zes weken naar kamp Vught. De geallieerden naderen echter en op 5 en 6 september 1944

Raalte, marechausseekazerne

Hendericus Johannus Jozefus

Winter wordt geboren op 1 mei 1892 te Nieuwe Pekela, groeit daar op en werkt als fabrieksarbeider. Zijn dienstplicht heeft hij vervuld bij het 12e Regiment Infanterie te Groningen. Maar er dreigt oorlog in Europa en op 1 augustus 1914 mobiliseert het neutrale Nederland zijn leger. Ook milicien-korporaal Winter komt weer op bij zijn regiment, waar hij na drie maanden wordt bevorderd. Vanaf de wapenstilstand in november 1918 demobiliseert Nederland weer geleidelijk. In juni 1919 wordt het Korps Politietroepen (PT) opgericht met als taken de politiedienst voor het leger, grensbeveiliging en militaire bijstand. Winter neemt deel aan de eerste spoedcursus van de Depotcompagnie PT in Nieuw-Milligen en vier weken later vertrekt hij naar de PT-groep Groningen. Eerst in 1922 wordt een contract als beroepssergeant getekend. Ondertussen is hij getrouwd met Helena Meijer en in 1925 wordt hun dochter Ine geboren. In 1928 krijgt hij zijn eigen groepscommando op de Legerplaats bij Oldebroek. Zijn bevordering tot sergeant 1e klasse komt pas in februari 1939, zes dagen (!) hierna wordt hij sergeant-majoor instructeur.

Na afkondiging van de algemene mobilisatie op 28 augustus 1939 vertrekt Winter naar de 4e Compagnie PT. Deze eenheid voert het militair-politioneel toezicht uit achter het zuidelijk deel van de Vallestelling (Grebbeberg). Na de Nederlandse capitulatie gaat hij per 15 juli 1940 met groot verlof. Enkele maanden later verbindt hij zich als opperwachtmeester bij de Marechaussee. Hij volgt een korte omscholingcursus voor voormalige PT-onderofficieren bij het Depot Marechaussee in Apeldoorn en wordt in december geplaatst als commandant van de Brigade Raalte. Bij de politiereorganisatie van maart 1943 wordt hij aangesteld als onderluitenant der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' en benoemd als commandant van de marechausseegroep Raalte.

wordt het kamp ontruimd. De mannelijke gevangenen gaan op transport naar concentratiekamp Sachsenhausen bij Oranienburg. Na drie dagen in treinwagons lopen ze acht kilometer naar het *Heinkelager*, waar ze in quarantaine worden gehouden. Vanuit hier vertrekken transporten naar de buitenkampen van Sachsenhausen.

Arie Avondrood vertrekt op 14 september in een groep van 500 man naar *arbeitslager* Rathenow om te werken in de *Arado Flugzeugwerke*. Ziek en verzwakt moeten weer naar het hoofdkamp, zo ook Arie eind maart 1945. De Russen rukken op naar Berlijn en op 21 april begint de ontruiming van Sachsenhausen. In groepen van 500 gaan 33.000 mannen te voet op weg naar het noorden, alleen de allerzieksten blijven in het *revier* achter. De Nederlanders behoren tot de laatste groepen die vertrekken. In de buurt van Wittstock valt Arie uitgeput neer en wordt door een SS-bewaker doodgeschoten zoals met alle uitvallers gebeurt, het is dan 25 april. Meer dan 6000 mannen zijn bij deze dodenmars omgekomen.

De resterende mannen in het *Heinkelager* lopen begin oktober weer terug naar Sachsenhausen. Wim van der Wel vertrekt op 16 oktober met een groot transport naar concentratiekamp Neuengamme, ten zuiden van Hamburg. Vijf dagen later moet hij weer op transport, nu naar *arbeitslager* Aurich-Engerhabe in Ost-Friesland. Circa 2000 gevangenen moeten om de stad Aurich antitankgrachten graven. Eind december worden ze teruggebracht naar Neuengamme met achterlating van bijna 200 doden. Kort daarop moet Wim naar *arbeitslager* Hamburg-Hammerbrook (Spaldingstrasse) om puin te ruimen en lijken te bergen in de verwoeste stad. Wim verzwakt en wordt in Neuengamme in het *schönungsblok* opgenomen. Op 27 maart gaan honderden zieken in bussen naar *auffanglager* Watenstedt. Dit kamp wordt ontruimd en op 7 april vertrekken transporten naar concentratiekamp Ravensbrück. Een reis van een week in open treinwagons en bij aankomst zijn circa 350 gevangenen bezweken. Aangenomen wordt dat Wim van der Wel bij dit transport is omgekomen. Zijn datum

Willem van der Wel wordt geboren op 27 juni 1917 te Bleiswijk, groeit daar op en werkt als landbouwer. Zijn dienstplicht heeft hij vervuld als huzaar in Den Haag. Weer gemobiliseerd in augustus 1939, maakt hij in mei 1940 deel uit van het bereden 5e Regiment Huzaren op de Veluwe, dat bij de Duitse inval achter de Vallestelling wordt teruggetrokken. Kort na de capitulatie mag Van der Wel als landbouwer al met groot verlof. In oktober 1940 neemt hij dienst als marechaussee te paard bij het Depot Marechaussee. Zijn eerste functie is 'hulpmonterijder' bij de Rijkschool te Nieuw-Milligen, later te Deventer en in medio 1942 wordt Zwolle zijn standplaats. Bij de politiereorganisatie van maart 1943 wordt hij aangesteld als wachtmeester der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de marechausseegroep Raalte.

van overlijden is bepaald op 15 april 1945 met als plaats 'omgeving Ravensbrück'.

Hendericus Winter komt terecht in *arbeitslager* Klinkerwerk in de omgeving van Lehnitz, waar bakstenen voor de firma *Deutsche Erd- und Steinwerke* worden gemaakt, ook wel het '*Todeslager*' van Sachsenhausen genoemd. Maar hij moet weer op transport en wordt op 6 februari 1945 in concentratiekamp Buchenwald ingeboekt. Bij nadering van de Amerikanen wordt het kamp ontruimd en vanaf 7 april vertrekken circa 28.000 gevangenen. De overige 20.000 worden op 11 april door de Amerikanen bevrijd. In de maanden van 1945 tot de bevrijding zijn in dit kamp circa 14.000 gevangenen overleden. Na de bevrijding overlijden nog circa 750 mensen in Amerikaanse noodhospitaal waaronder Hendericus Winter op 6 mei.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. De foto van kazerne is beschikbaar gesteld door dhr. H. Oosting. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marechaussee4045@gmail.com.

Tafelgesprek tijdens Algemene SMC-reünie

Een viertal oud-dienstplichtigen van de lichting 1958-2 bracht tijdens de Algemene Reünie van 29 oktober 2015 het onderwerp 'waardering en erkenning' onder de aandacht van SMC. Een van hen, Bas Bergman, zond onderstaand verslag naar de redactie.

Bas Bergman:

'Op 29 oktober 2015 was het weer een gezellige drukte tijdens de Algemene SMC-reünie in De Molen te Harskamp. Helaas waren van de dienstplichtige lichting 1958-2 maar vier lichtingsgenoten aanwezig, maar kwantiteit was gelukkig die dag niet de basis voor de kwaliteit van het samenzijn. Er werden verhalen uit het heden en verleden aan de orde gesteld, waaraan meer dan bijzondere aandacht werd besteed. Het was overigens in Harskamp weer prima georganiseerd door SMC, waarvoor bij deze alsnog onze hartelijke dank. Op ons verzoek nam SMC-voorzitter Jack Vlaming even plaats aan onze tafel. Hij was bereid om onze standpunten over 'waardering en erkenning' tijdens de Koude Oorlog aan te horen.

Als voormalig dienstplichtigen brachten wij de volgende punten naar voren:

1. aandacht voor de voormalig dienstplichtige marechaussees, die in deze Koude Oorlog hebben bijgedragen aan het voorkomen van een derde wereldbrand;
2. onze dienstdienst bedroeg 24 maanden, waarvan 21 maanden effectief en 3 maanden klein verlof;
3. soldij in de jaren vijftig f 0,90 tot f 1,50 per dag;
4. gelegerd bij de parate troepen en een inzet van 24 uur per etmaal;
5. regelmatige inzet om de Noord-Duitse Laagvlakte te beschermen in samenwerking met het Engelse leger;
6. stationering bij (beroeps)brigades als welkome aanvulling op hun tekorten aan manschappen;
7. begeleiding van voertuigen (escortes) bij veel oefeningen in Frankrijk en Duitsland;
8. geen enkele waardering en erkenning voor onze inzet ondanks de onderbreking van je maatschappelijke carrière en het gemis aan

opbouw van pensioenrechten van bijna twee jaar.

Aan het eind van de jaren zestig werd door inzet van de Vereniging van Dienstplichtige Militairen (VVDM) de soldij verhoogd naar het minimumloon en de dienstdienst verkort van 24 maanden naar 18 en uiteindelijk 12 maanden. De overheid was zó genereus voor deze dienstplichtigen, dat zij bij het afzwaaien vierhonderd gulden ontvingen en als dank tevens een prachtige oorkonde voor bewezen diensten. Resumerend vragen wij derhalve deze zelfde overheid om genoegdoening voor onze bewezen diensten in de koude oorlog.'

SMC is van mening dat het goed is dat ook de geluiden, zoals verwoord tijdens het tafelgesprek met onze voorzitter, aan de orde komen. Wel is het zo dat SMC vanuit haar doelstellingen geen rol kan spelen in de discussies met de overheid over dergelijke onderwerpen. Het was immers niet de Koninklijke Marechaussee die de voorwaarden voor dienstplicht schiep, maar de politiek en de regering.

Vacature

Dienstplichtig marechaussee geweest? Vind je het leuk om verhalen te schrijven, een beetje creatief? Ben je handig met MS Word op jouw computer? Drie keer ja? Dan ben je misschien degene die we zoeken.

Jannes Douma heeft het SMC-bestuur laten weten dat hij om persoonlijke redenen afziet van zijn functie als vrijwillig medewerker van onze stichting. De redactie dankt hem ervoor dat hij zich juli beschikbaar stelde en heeft begrip voor zijn besluit. Consequentie van een en ander is dat SMC weer een vacature heeft.

Gezocht

Vrijwillig medewerker voor SMC, redac-

teur rubriek van en voor oud-dienstplichtigen in 'Marechaussee Contact'.

Functie

Een redacteur bedenkt, eventueel in overleg met overige redactieleden, onderwerpen voor genoemde tweemaandelijks rubriek. Legt contact met te interviewen oud-dienstplichtig marechaussee, gaat met hen in gesprek en schrijft artikelen. Deze worden door collega-redacteuren geredigeerd t.a.v. tekst en opmaak.

Hij functioneert als volwaardig lid van de redactie en woont zesmaal per jaar een redactievergadering bij. Tijdens zo'n vergadering kan hem gevraagd worden een verslag te maken van een activiteit waar oud-dienstplichtigen bij betrokken zijn.

Extra

Gezien de gemiddelde leeftijd van de - overigens zeer enthousiaste - andere redacteuren past een kandidaat van een lichting na circa 1970 het beste. Eventuele reis- en andere kosten worden vergoed.

De SMC-redacteuren, goedwillende amateurs, werken informeel en vriendschappelijk samen aan het bereiken van een zo goed mogelijk resultaat. Dit resultaat is al tientallen jaren elke twee maanden te zien!

Neem bij belangstelling contact op met:
Jack Vlaming,
voorzitter@marechausseecontact.nl
Voor meer informatie neem contact op met:
Hardy Damen,
eaw.damen@gmail.com

Buren bij kaarslicht 2015

Zonder vrees en zonder blaam

19 december 2015, Buren is feestelijk verlicht en de straatverlichting heeft plaats gemaakt voor het licht van kaarsen, vuurpotten en fakkels. Duizenden bezoekers waren naar de Betuwe gekomen om door het stadje te slenteren en te genieten van de speciale sfeer. Ook het Marechausseemuseum liet zich van zijn beste kant zien. In de tuin was koorzang, in de dependance speelde het koperkwintet van het KMar-Trompetterkorps en re-enactors deden vroegere tijden herleven.

Stichting Re-enactment Dienstplichtig Marechaussees (SRDM)

De manschappen van deze stichting waren op uitnodiging present op dit jaarlijkse evenement. Hans Ellens (marechaussee 2e klas b.d., lichting 79-1, 104 Maresk), een van de re-enactors stuurde de redactie onderstaand verslag, dat hier onder dankzegging is geplaatst.

SRDM-voorzitter bevorderd

Nadat we ons hadden verzameld bij het museum, verkenden we eerst

het mooie stadje Buren. We hebben kennis gemaakt met de plaatselijke politie en uiteraard met de leden van het Historisch Depot, die hun brigade hadden ingericht in het historische stadhuis annex museum. Daarna maakten we in de dependance van het Marechausseemuseum een prachtige ceremonie mee. Onze voorzitter, Cees Lindenberg, werd officieel bevorderd tot eskadronsadjutant met alle bijhorende 'versierselen' en zelfs een echte adjudantsstok. Na een traditioneel één-roffelontvangst betrad brigade-generaal b.d. Jack Vlaming de zaal waar de leden van SRDM en Historisch Depot gebroederlijk 'groen' om 'blauw' aan tafel zaten. Uiteraard waren ook onze 'mentor' kapitein Michiel Tattersall en de directeur van het museum kolonel b.d. Roland van der Heijden aanwezig. Generaal Vlaming bedankte Cees Lindenberg voor al zijn inspanningen voor de SRDM en las het officiële bevorderingscertificaat voor. Aangezien Cees hier noodgedwongen zelf niet bij kon zijn, werd toegezegd om de ceremonie in aanwezigheid van de SRDM-manshappen op korte termijn nog eens dunnetjes over te doen. Dat zal dan worden gedaan door Roland van der Heijden. Daarna konden we

genieten van een heerlijke Hollandse maaltijd en goede tafelgesprekken.

Oud-dienstplichtigen in actie

Het werd tijd om aan de slag te gaan: wisselen van de wacht, wacht houden bij de poort en in tweetallen patrouilles lopen. Duizenden mensen genoten van een sprookjesachtig verlicht Buren en zagen ons bij toerbeurt op wacht staan bij de poort van het museum en patrouilleren door de straten. Onze witte uitrusting (webbing, nestels en vooral witte MP-helm) was daarbij duidelijk herkenbaar in het duister.

SMC-voorzitter maakt bevordering van SRDM-voorzitter Cees Lindenberg bekend

Re-enactors van SRDM

Oproep van SRDM

Ook dienstplichtig marechaussee geweest? Zin om het oude uniform weer eens te dragen en met ons mee te doen bij of aan KMar gerelateerde activiteiten? Heb je nog PSU op zolder liggen die je aan de SRDM in bruikleen wilt geven of aan ons wilt verkopen? Mail ons dan op: stichting.rdm@gmail.com.

Dienstplichtig marechaussee Poiesz in Nieuw-Guinea deel 2

In deel 1 (MC december 2015) vertelde Folkert Poiesz hoe hij geselecteerd werd voor uitzending naar Nederlands Nieuw-Guinea en na een korte opleiding per schip op reis ging. Indonesië wilde Nederlands Nieuw-Guinea inlijven en maakte dit militair duidelijk met gewapende infiltraties. Als reactie hierop stuurde Nederland in 1961-1962 bijna tienduizend militairen, waaronder een detachement marechaussees. Folkert maakte er deel van uit en hieronder vervolgt hij zijn verhaal.

Hollandia en Sorong

Op 11 juni 1962 voer m.s. Waterman de prachtige Humboldbaai bij Hollandia binnen. Op de KPM-steiger waren militaire en lokale autoriteiten aanwezig en stond - in het wit gekleed - een Papoea-orkest ter verwelcoming voor ons te spelen. Voor het eerst zagen we echte Papoea's! Een groot contingent militairen met bestemming Hollandia verliet ons en het schip voer nog dezelfde dag verder richting Biak. Daar werd weer een contingent gelost en voeren wij naar onze eindbestemming Sorong in de Vogelkop, de meest westelijke plaats van Nieuw-Guinea.

In de Remoekazerne in Sorong waren het 6e Infanteriebataljon Oranje

Gelderland en een afdeling van de mariniers gelegerd. Voor ons was dat niet ideaal en na enige tijd zijn wij verhuisd naar een eigen parkje met leegstaande huisjes in de wijk Klademak 111. De huisjes waren van de mensen van een olieplatform, die bij de eerste schermutelingen waren vertrokken. We werden ingedeeld in de huisjes waarbij adjudant Gillen natuurlijk de mooiste innam. Slapen deden we onder een klamboe vanwege de vele muskieten. Er was al een jonge Papoea aanwezig, Chewin geheten, die altijd een grote witte kaketoe bij zich had met de naam Jacob. Hij hield de huisjes schoon en deed allerlei hand-en-spandiensten voor ons. Al snel kwam er een bord: 'Detachement KMar Sorong'. In de omgeving woonden

naast Papoea's ook veel Molukkers, met wie we over het algemeen goede contacten hadden.

'Baas' Gillen maakte wekelijks voor het detachement het dienstrooster op. Omdat er steeds vaker ploppers [redactie: Indonesische infiltranten] boven de Vogelkop werden gedropt, moesten wij ook 's nachts wachtlopen. Direct achter onze compound waren heuvels en bossen en kon je de zee horen. Naast onze reguliere patrouilles gingen we ook regelmatig sporten en af en toe naar de schietbaan. Verder werkten we nauw samen met de Papoea-politie zowel in hun opleidingstraject als ook met patrouilles. Hun commandant was Dimarra, een prima kerel die in Hollandia met succes een hbs-opleiding had afgerond. Ons bewakingsgebied omvatte naast de regio Sorong, van de Remoekazerne tot de havens, ook de Radjah Ampat eilanden en het eiland Jefman met het vliegveld. Wij beschikten over twee jeeps en eenieder had een karabijn, pistool, gummiknuppel en handboeien als standaarduitrusting en uiteraard onze witte MP-helm. Bij het uitgaanstenuw hoorde ook de overbekende tropenhoed.

Ontspanning

In onze vrije tijd konden we naar het eilandje Doom voor de kust. Daar was

Juli 1962, Klaas van de Heuvel en Folkert Poiesz maken deel uit van het Papoea-elftal

een strand met een eettentje en je kon er veilig snorkelen en zwemmen. Er was ook een heuse voetbalcompetitie met teams van de landmacht, mariniers en ook vanuit het gouvernement. Als enige blanken speelden Klaas van der Heuvel en ik mee met de Politie Sportvereniging. Dit werd erg gewaardeerd. We raakten bevriend met de spelers en hun achterban, en werden vaak uitgenodigd voor een etentje of een verjaardag. Ze hadden ook een eigen grote supportersclub. Soms maakten onze tegenstanders grappen omdat wij in een team van de Papoea-politie speelden, maar de sfeer was er niet minder om. Na vier nederlagen wonnen wij op 28 juli onze eerste wedstrijd met 3-1 met na afloop natuurlijk een feestje met alle supporters.

Uit Nederland kwam in september een delegatie aan om ons ontspanning te brengen. Wij hebben het gezelschap opgehaald in de haven waaronder Max Tailleur, The Blue Diamonds en Mieke Telkamp. Het werd een prachtig optreden voor het infanteriebataljon en alle genodigden. Ook was verslaggever en later nieuwslezer Joop van Zeijl meegekomen voor de tv-uitzending

Augustus 1962, munitie dumpen in zee

'Groeten uit Nieuw-Guinea'. Van Gillen mocht ik namens de collega's de hartelijke groeten overbrengen, met natuurlijk de tropenhoed op. Je had exact dertig seconden en ik stond in een grote rij uitverkoren militairen. Toen ik eindelijk ook voor de tv mocht, heb ik ook namens alle collega's van KMar-detachement Sorong de hartelijke groeten gedaan aan familie en vrienden. Ik heb alle namen genoemd, waardoor ik fors over mijn tijd heen was gegaan. Bij

de post kwamen hierna voor ons allen weer leuke brieven van thuis.

Slachtoffers

Soekarnos oorlogstaal werd dreigender. In de loop van juli en augustus werden vooral 's nachts regelmatig ploppers gedropt of over zee aangevoerd, goed en modern bewapend. Zowel de dappere mannen van het 6e Infanteriebataljon als ook de gevreesde mariniers van kapitein Toet werden steeds vaker ingezet en met succes! Heel belangrijk hierbij was de inzet en hulp van Papoea-gidsen en ook de informatie van de bevolking. Er kwam steeds meer vuurcontact en kameraden raakten gewond of sneuvelen. Veel ploppers werden krijgsgevangen gemaakt of gaven zichzelf over. Deze geweldige inzet van onze infanteristen, mariniers en ook Papoea-gidsen is van groot belang geweest.

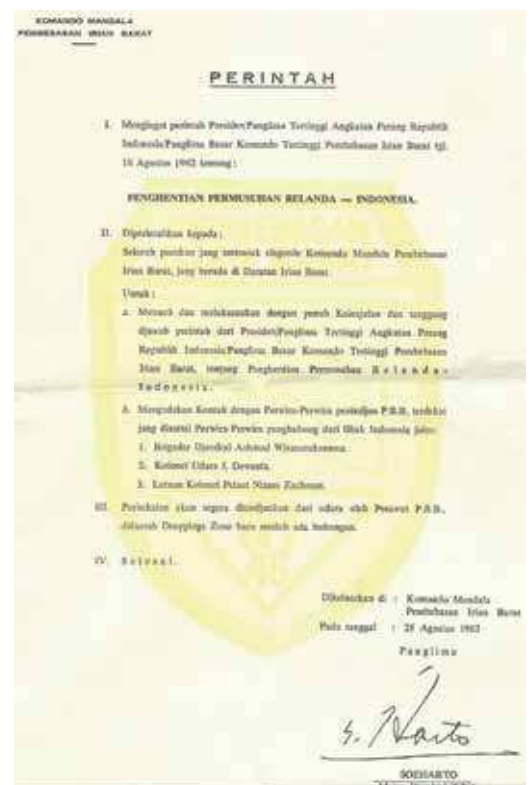
Overdracht van Nederlands Nieuw-Guinea aan de VN

Onder zware politieke druk van de VS werd uiteindelijk op 15 augustus 1962 in New York een min of meer gedwongen overeenkomst getekend, het Plan-Bunker. Hiermee is waarschijnlijk een grote invasie vanuit Indonesië en een escalatie met aan beide kanten veel slachtoffers voorkomen. Toen dit duidelijk werd, kregen we er een taak bij namelijk het dumpen van zware munitie in zee. Deze munitie mocht uiteraard niet in vreemde handen komen. Dit moest gebeuren op een diepte van minimaal tachtig meter buiten het havengebied. Soms lieten we grotere granaten boven het water ontploffen, waardoor vissen verdoofd naar de oppervlakte dreven. Daar wisten de lokale vissers, die ons met hun prauwen stevast volgden, wel raad mee. Overigens kan ik niet uitsluiten dat tegen het protocol in, er per ongeluk wel eens munitie bij onze vrienden van de Papoea-politie is achtergelaten.

Het Plan-Bunker betekende ook de voorspelbare teloorgang van de vrijheid voor de Papoea's en hun unieke cultuur. Wij vinden het nog steeds een dramatisch besluit met verstrekende negatieve gevolgen voor dit prachtige unieke volk. Volgens mij was het veel beter geweest om destijds politiek op te

trekken met Australië als sterke partner en het hele eiland met bevolking via de weg van de geleidelijkheid klaar te stomen voor hun eigen vrijheid en cultureel erfgoed. Immers het is een uniek eiland en volk! Ik had nog wel eens willen zien of de druk van de VS dan stand had gehouden. Een feit is dat Australië zich nooit onder druk heeft laten zetten en mede hierdoor is het proces naar vrijheid en onafhankelijkheid in het voormalige Australische deel van Papoea Nieuw-Guinea succesvol verlopen.

Op 18 augustus werden pamfletten in het Maleis en ondertekend door kolonel Soeharto, de latere president, vanuit de lucht gedropt om de infiltranten in de bush aan te sporen zich te melden. In het pamflet stond ook dat ze hun wapens niet hoefden in te leveren. Het werd ook onze taak om deze wapens de strijders op te vangen en naar een

18 augustus 1962, pamflet gedropt in de bush, ondertekend door Soeharto

speciaal kamp in het binnenland af te voeren. Af en toe best spannend omdat aan deze mannen was verteld dat ze bij overgave zouden worden doodgeschoten. Ons detachement werd tijdelijk ondergebracht onder VN-vlag. Al spoer- ►

Vervolg van pagina 17

dig arriveerden troepen uit onder andere Pakistan, die als buffer tussen onze en de Indonesische troepen moesten fungeren. Dit verliep niet altijd vlekkeloos. De Pakistaanse troepen waren niet gedisciplineerd en er werden diverse incidenten gemeld, ook vanuit de Papoea-politie en de lokale bevolking. Af en toe moesten we snoeihard optreden tegen deze lieden, niet onze mooiste tijd.

Op enig moment werden de laatste Nederlandse troepen en ook wij vervoerd naar Biak. Het werd een emotioneel afscheid in de haven van Sorong. Onze vrienden van het Papoea-politieteam met commandant Dimarra hadden een

Afscheid van vrienden in Sorong

erewacht opgesteld waar we doorheen moesten lopen om aan boord te gaan. De lokale bevolking was massaal naar de haven gekomen om afscheid te nemen en ons uit te zwaaien: Daniel Daat met dochter Martientje, Simson Rumbino, te veel om op te noemen. En achteraf en een beetje verlegen stond onze trouwe Papoea-vriend Chewin met op zijn schouder onze witte kake-toe Jacob. Als afscheid gaf hij me een gedroogde paradijsvogel mee. Het was de eerste keer dat ik zijn brede grijns miste. Ik zag angst en verdriet in zijn donkere ogen. We wisten het beiden, we zouden elkaar nooit weer zien. 'Vergeet ons niet', waren zijn laatste woorden op de kade...

Ook in Biak moesten we onder VN-vlag aan de slag met ordehandhaving, beveiliging en controletaken. De samenwerking met de Pakistani verliep weer moeizaam en vooral hun denigrerende

omgang met de Papoea-bevolking zat ons dwars. We hebben weer fors moeten optreden om vervelende dingen tegen de bevolking te voorkomen. Op het eiland heb ik samen met collega Fred Sprong, van het KMar-detachement Biak, de zogenaamde jappengrotten op het eiland bezocht. Hier ligt veel dramatiek uit de Tweede Wereldoorlog in de Pacific.

Naar huis

Na de feitelijke bestuursoverdracht van Nieuw-Guinea aan de VN op 1 oktober 1962 werd de marinekazerne Biak als laatste instelling overgedragen. Met het neerhalen van de Nederlandse vlag op deze kazerne kwam dan ook een einde aan onze jarenlange militaire aanwezigheid. Weken later vertrokken wij met burgers, stafleden, onderwijzers en ambtenaren met het laatste vliegtuig uit Biak. Via Bangkok, Bombay en Beiroet kwamen we nog in korte broek met veel vertraging aan op Schiphol, het was er donker, koud en guur. Geen groots ontvangst, we gaven elkaar een hand en wensten elkaar het beste toe. Daarna vertrokken we met onze ouders en familie naar huis. Na enige tijd werd ik weer opgeroepen en ging met enkele kameraden naar de Johan Willem Frisokazerne in Harderwijk. Hier voelden we ons wel super oude stomp, onze motivatie was niet meer top en uiteindelijk gingen we met groot verlof.

Burger en veteraan

In de burgermaatschappij heb ik gewerkt in de landbouwmechanisatie, eerst op de verkoopafdeling van een grote importeur van tractoren en landbouwmachines, en later als vertegenwoordiger en verkoop-leider. Uiteindelijk als lid van het managementteam werd ik verantwoordelijk voor onder meer de dealerorganisatie. Ik ben getrouwd met Jetty en we hebben drie volwassen kinderen en zeven kleinkinderen. Mijn vrouw en ik zijn steeds maatschappelijk betrokken geweest en waren/zijn nog steeds actief in vele besturen en organisaties. Als fervente watersporters hebben wij altijd gevaren en waren sterk betrokken bij de organisatie van onder andere de Sneekweek.

Lange tijd heb ik regelmatig contact gehad met mijn maten Klaas van der Heuvel en Hans Moser. Zij zijn beiden

In Biak bezocht Folkert Poiesz samen met Fred Sprong de indrukwekkende jappengrotten

helaas veel te vroeg overleden. Graag zou ik alle collega's, beroeps en dienstplichtig van de KMar-detachementen uit deze laatste Nieuw-Guinea tijd nog eens willen treffen. We hebben één keer een spetterende reünie gehad, een heel weekend met de vrouwen er bij in een kasteeltje in Midden-Limburg. Het was geweldig om de kameraden van toen weer te zien. Helaas is het daarbij gebleven.

Wel heb ik ongeveer tien jaar geleden samen met andere veteranen en de gemeente Noordoostpolder een Veteranen Platform opgericht, waarvan ik nog steeds met veel plezier voorzitter ben. We hebben een actief team met jonge en oudere veteranen gesteund door een adviseur van de gemeente. Jaarlijks organiseren we onze eigen Veteranendag met specifieke veteranenthema's en aansprekende gast-sprekers, met daarnaast theater, koren, orkesten, films, blauwe hap en natuurlijk de borrel. We hebben de Johan Willem Friso kapel gehad, volle bak met 500 bezoekers! In 2014 heeft generaal b.d. Hein Scheffer nog een speech gehouden en een plaquette voor de veteranen in Emmeloord onthuld. Afgelopen jaar hadden we de bekende Friese schrijver Hielke Speerstra als gastspreker. Voor 2016 komen we binnenkort als team weer bij elkaar. Helaas vallen er door de hoge leeftijd veel Indiëgangers weg maar gelukkig komen nu steeds meer jonge veteranen op deze dag. Het veteranengevoel blijft voor velen, jong en oud een belangrijk item in hun leven.

De redactie bedankt Folkert Poiesz voor zijn prima verhaal, wat hem overduidelijk plaatst bij de marechaussees die een bijzondere dienstplicht vervulden, geheel anders dan de overgrote meerderheid die in Nederland en West-Europa tijdens de Koude Oorlog diende.

Teambuilding 2015

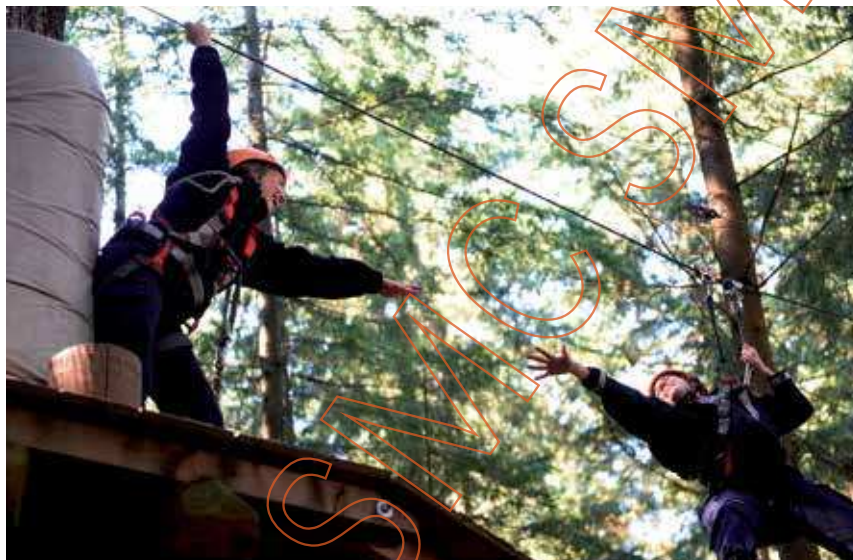
Ook dit jaar werd weer een teambuilding voor het reservepersoneel georganiseerd. De organisatie was in handen van de reservisten Christel, Ida en Marjella. Ida Wansink schreef er dit artikel over.

Ochtendlezing

De datum werd vastgesteld op 9 oktober 2015 en besloten werd om de teambuilding dit jaar op één dag te houden. Wie niet meer 's avonds laat naar huis wilde rijden, kreeg de mogelijkheid om te overnachten inclusief ontbijt. Ruim vijftig reservisten gaven zich op om deze gezellige en sportieve teambuilding vooral niet te missen. De dag begon met koffie en gebak en een openingswoord door majoor Robin Oost, hoofd Bureau Reservepersoneel. Als gastspreker was 's morgens majoor Cees Kleijbergen, hoofd Bureau Interne Onderzoeken, uitgenodigd. De stemming zat er meteen goed in. Zijn presentatie in samenwerking met een medewerkster van de juridische afdeling was zo interessant dat deze wel een hele dag had mogen duren. We hadden echter een strakke planning en na de lunch gingen we op pad naar onze myserielocatie: het Klimbos in Garderen.

Boom knuffelen

Na de nodige uitleg en in een klimharnas te zijn gehesen - inclusief helm, veiligheid voor alles - mocht een parcours worden gekozen waar ieder zijn of haar Tarzan &

Vrij naar Da Vinci, the creation of ...

Jane kunsten kon vertonen. Het eerste parcours was duidelijk even wennen maar al gauw ging het klimmen hoger en het tokkelen sneller. Af en toe werd een boom onzacht omhelsd maar vooral genieten en veel lachen. Best confronterend om hangend in een tuigje op hulp te moeten wachten. Na afloop was het zaak om goed koppen te tellen, want enkelen bleken nog in de bomen rond te zwieren.

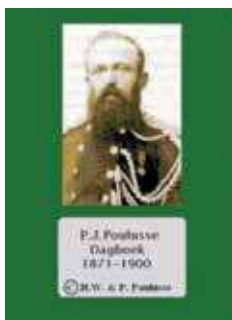
Pubquiz

Het diner bestond uit een internationaal buffet dat zeer welkom was na alle inspanningen van die middag. Daarna

kwamen we bij elkaar in de Remontebaar waar generaal-majoor André Peperkoorn, plaatsvervangend CKMAR, een toespraak hield en tevens afscheid werd genomen van de reservisten die met functioneel leeftijdsontslag gingen. Als klap op de vuurpijl was er nog een pubquiz voor de nodige hersengymnastiek. Leuk om te zien hoe fanatiek de teams aan de slag gingen met de toch niet makkelijke vragen. Het was goed om vooral positieve geluiden te horen zodat wij kunnen terugkijken op een zeer geslaagde teambuilding met vooral enthousiaste reservisten!

De club van vijftig

Reeks verhalen uit de oude doos, deel 18 (slot). In deze laatste aflevering van de serie levensverhalen van Pieter-Jan Poulusse moet een gehuwde brigadier van zijn brigade het Wapen verlaten wegens aanhoudend drankmisbruik en dito wangedrag. Zelf krijgt Poulusse na een paar onaangename ervaringen in militaire hospitalen te horen dat hij niet langer geschikt is om nog dienst te kunnen verrichten en hij moet dan op 44-jarige leeftijd een nieuwe functie zoeken in het burgerleven. Na een kort intermezzo als koster en later brievenaarder in Limburg keert Pieter-Jan Poulusse met zijn gezin terug naar zijn geboortedorp op Tholen. Daar drijft hij nog twintig jaar een winkel in schriften, potloden en zelfgemaakte ansichtkaarten.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over)grootouders. In deel 17 kreeg hij te maken met een verdacht huis waar een jonge Belgische dienstmeid werd 'geëxploiteerd tot het plegen van onzedelijke handelingen'. Hij probeerde tevergeefs een marechaussee weer op het rechte pad te krijgen en wist zonder machtsvertoon werkstakingen onder bootwerkers tot een goed einde te brengen. Wij vervolgen zijn dagboekverhalen uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

Marechaussee van 1875 tot 1895

Ontslag van een brigadier wegens wangedrag

'Een gehuwde brigadier te paard van de Brigade Sas van Gent moest wegens wangedrag, waarvoor hij herhaaldelijk was gestraft, het Wapen verlaten. Waarschuwingen, verplaatsingen en verlaagd in rang, niets hielp tot verbetering. Hij toonde daarvoor niet meer vatbaar te zijn. Toen hem in 's Bosch was bekend gemaakt zijn ontslag paspoort in ontvangst te nemen en zijn wapens in te leveren, moest hij 's avonds te voren zich naar Neuzen begeven om den volgenden morgen met de eerste boot te kunnen vertrekken. Mij werd opgedragen hem te controleren aangaande zijn gedrag en daarvan rapport uit te brengen. Door het doen van een onderzoek werd ik verhinderd aan die opdracht gevolg te geven. Later werd mij medegedeeld, dat hij zonder wapens te 's Bosch was aangekomen en niet te kunnen opgeven waar hij zijn wapens had achtergelaten. Bij zijn terugkomst in den trein van Neuzen naar Sas van Gent liet hij zich over zijn toestand tegen het publiek uit alsof hij op onuitsprekelijke

wijze onrechtvaardig was behandeld en verongelijkt. Eindelijk kon ik niet langer zwijgen en verklaren hoe hij door eigen schuld zover was gekomen en zich zelf, zijn vrouw en kinderen brodeloos had gemaakt door het aanhoudend drankmisbruik.'

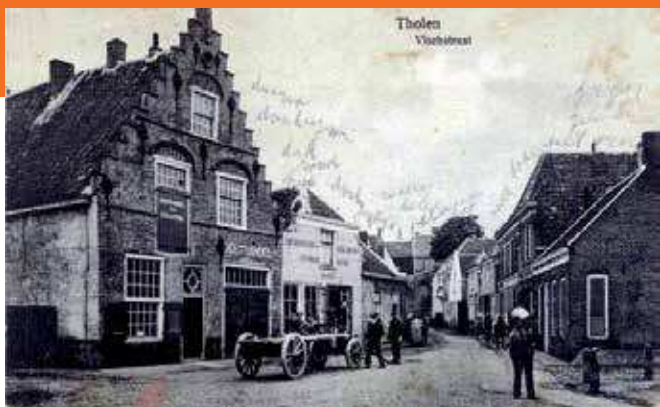
Opname in het hospitaal te Vlissingen

'De 9e maart 1895 werd ik wegens malaria en spataderen opgenomen in het Militaire Hospitaal te Vlissingen en na aldaar allerlei beproevingen en dikwijls onaangename behandelingen door de geneeskundigen te hebben ondergaan eindelijk den 8 Juni daar op volgende geëvacueerd naar het Militaire Hospitaal te Middelburg, teneinde aldaar nogmaals een opnieuw een geneeskundig onderzoek te ondergaan waaruit later bleek mijne ongeschiktheid om den dienst verder te kunnen verrichten en mij daarna wederom naar hetzelfde Hospitaal te Vlissingen moest begeven. Al spoedig kreeg ik nu de tijding dat ik als ongeschikt voor verder te kunnen voort dienen dien inrichting met verlof naar

Neuzen verlaten kon. De indruk, die ik na al die tijd binnen die sombere muren van dat eentonige hospitaal had moeten slijten zal ik nimmer vergeten en kan ik onder geen woorden weergeven'.

Ontslag en benoeming tot koster te Maastricht

'Als gevolg van mijne benoeming tot koster in de Ned. Herv. Kerk te Maastricht, welke reeds met medewerking van divisiecommandant in Maart tevooren was ingegaan, vertrok ik met mijn gezin zo spoedig mogelijk naar genoemde plaats, zodat ik den 5e Juli aldaar in functie was getreden. Den 12 juli 1895 ben ik na ruim 3 maanden in het Militaire Hospitaal te Vlissingen geneeskundig te zijn behandeld daaruit als ongeschikt voor den dienst ontslagen en met mijn gezin de reizen van Neuzen, via Hulst en Antwerpen naar Maastricht, ten einde aldaar mijn nieuwe betrekking van koster in de N.H. Kerk, waartoe ik met medewerking van mijn officieren was aanbevolen, te gaan aanvaarden. Vooraf had ik daarheen een reis gemaakt tot het huren van een woning, waarin ik

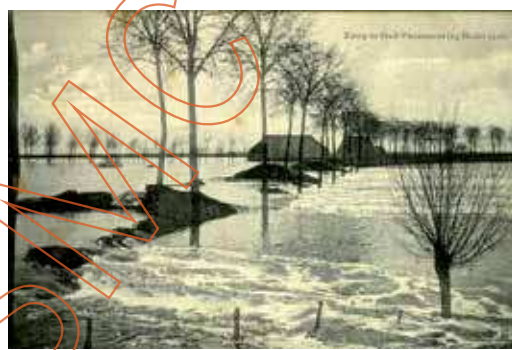
Dorpsgezicht Tholen ca. 1910

Wapen Tholen

1906 Watersnood Oud-Vossemeer

na lang zoeken door de gehele stad Maastricht een gedeelte van een bovenwoning "drie hoog", in de gemeente St. Pieter vond. Mijn voorganger koster, een bejaarde en afgeleefde man, moest wegens het vele drankmisbruik zijn ontslag nemen, doch kreeg nog een kleine gratificatie van het Kerkbestuur.'

Benoemd tot brievingaarder te Schinnen

'Een jaar later, toen ik reeds klaar stond voor mijn vertrek met mijn gezin naar Tholen volgde mijn benoeming tot brievingaarder (beheerder hulppostkantoor) te Schinnen in Zuid Limburg alwaar ik den 1e Mei 1896 in functie ben getreden op een nieuw gevestigd kantoor op een jaarwedde van f 400,-. Terstond na die benoeming begaven wij ons naar Schinnen ten einde aldaar te trachten een woning te huren. De gehele streek was ons onbekend, doordien wij voor de eerste maal in ons leven daarheen gingen. Het geluk diende ons daar dat wij daar een gepensioneerde Wapenbroeder van de Koninklijke Marechaussee aantroffen, die ons de welwillendheid betoonde met ons terecht te wijzen, zodat wij spoedig in de gelegenheid kwamen een woning te huren, namelijk een pakhuis daartoe te verbouwen, terwijl wij ons sindsdien moesten tevreden stellen met een gedeelte van een café te betrekken. Een oud vervallen huisje kon ik direct in gebruik nemen voor

kantoor. In het duister waren bij heldere lucht de sterren van binnen door het dak evengoed zichtbaar alsof men zich op de oceaan bevond.'

Vertrek naar Tholen

'Eindelijk brak de gewenste dag aan, zijnde den 23 Maart 1898, dat we met ons gezin en al ons hebben en houden per spoor het nimmer te vergeten Limburg verlieten en op den 2 d.a.v. te weer in mijn geboorteplaats arriveerden. Daar het nog vroeg in het voorjaar was en ook door onbekendheid viel er voor ons weinig te verdienen en maakte ik van mijn hobby als fotograaf een beroep door het vervaardigen van ansichtkaarten van Tholen en omgeving. Uitbreiding van de zaak zat mij steeds voor, zodat ik met goed gevolg opnamen ging maken op de omliggende dorpen, om daarvan ansichten te maken en bij wederverkopers plaatste tegen verminderde prijs. Het bleef toen niet bij foto's alleen, doch gelijkelijk schaften we ons galanterie artikelen aan en fotolijsten, zo dat na verloop van enkele jaren we een uitgebreide galanterie winkel bezaten. Met nu en dan nieuwe opnamen van foto's voor de winkelramen te etaleeren maakten we een gewenste reclame. In den zomer kwamen er veel toeristen uit België met den tram een kijkje in Zeeland nemen, Tholen was daarvoor de aangewezen plaats. Bij den omgang door het stadje trok onze winkel door de

nabijheid van het Postkantoor een ieders aandacht, zodat aan die toeristen veel ansichtenkaarten werden verkocht. Het noodlot wilde voor velen, doch daardoor gelukkig niet voor ons, dat er bij een ongekende hoge watervloed in 1906 een dijkbreuk plaats had, waardoor het naburige Oudvossemeer onderliep. Een gevolg daarvan komt er een voortdurend dagelijks bezoek uit alle streken van ons land, zelfs H.M. de Koningin liet zich daaraan niet onbetuigd.'

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wachtmeester 1e klasse b.d. H.A. Basten, in der tijd archivaris van het Marechausseemuseum te Buren.

Een door oud-marechaussee Pieter-Jan Poulusse op de markt gebrachte ansichtkaart

Naschrift

Tot bijna zijn zeventigste jaar heeft Pieter-Jan Poulusse in het stadje Tholen van 1900 tot 1920 een winkel gehad met de winkelruitreclame: 'Ansichten, schriften en potloden'. Het was zijn tweede carrière als kostwinner voor zijn gezin. Wachtmeester b.d. Pieter-Jan Poulusse overleed op 30 december 1930 te Vught in de leeftijd van 79 jaar.

In 1971 vervroegd 'uit', in 2015 weer 'bij' elkaar

In 1971 veroorzaakte de wereldpolitiek een vervroegd einde aan de opleiding van de beroepslichting 1971-6. Vorig jaar ontstond bij enkelen van hen de behoefte elkaar weer eens te ontmoeten en dit leidde tot een reünie op 19 november 2015. Met dank aan Evert Kruidhof leest u hier onder zijn verslag van deze dag.

Historie

Op 17 november 1971 begon voor de meeste leden van de lichte 71-6 het werkzame leven in Apeldoorn, bij het Opleidingscentrum Koninklijke Marechaussee in de Koning Willem III-kazerne. De bedoeling was om een opleiding van een jaar te volgen, maar de wereldpolitiek was er debet aan dat deze een maand eerder werd beëindigd. Onder andere de naweeën van de gijzelingsacties tijdens de Olympische Spelen in München slokten veel personeel van de overheidsdiensten op. Daarom werd besloten om een peloton van de Koninklijke Marechaussee eerder in te zetten.

Peloton 71-6 ging hierdoor op een vreemde wijze uit elkaar: geen afscheidsbijeenkomst en geen groepsfoto. Een aantal vertrok naar Heerlen voor bewakingstaken bij AFCENT. Het groot-

ste deel kreeg voorlopig onderdak in De Lier om in de Haagse agglomeratie objecten te beveiligen die als politiek en diplomatiek gevoelig waren aangeduid.

Vorbereiding

Mede naar aanleiding van berichten en verslagen van reünies in Marechaussee Contact ontstond bij enkelen van de lichte 71-6 de vraag, hoe het toch de anderen van hun opleiding zou zijn vergaan? Dit was de eerste zet voor de organisatie van een reünie van die lichte 71-6 op 19 november 2015. Exact 44 jaar en twee dagen nadat de meesten van ons de eerste stappen op het OCKMar zetten. Als locatie voor de reünie werd gekozen voor de dependance van het Marechausseemuseum in Buren. Uit eerdere bezoeken was namelijk gebleken dat wij daar het meeste zouden terugvinden van wat wij 44 jaar geleden onder ogen hadden gekregen en in handen hadden gehad.

SMC leverde de namen en registratienummers van de opleidingsgenoten en met het nodige speurwerk van Piet Noorlander werd iedereen van de lichte 71-6 getraceerd. Helaas bleken al drie man overleden. Van het kader waren nog drie personen in leven te zijn,

waaronder onze pelotonscommandant, adjudant Van der Linde, 94 jaar oud! In april 2015 kon de eerste brief met de uitnodiging voor de reünie worden verzonden. Daarin werd ook gevraagd om fotomateriaal uit die tijd aan te leveren om een mooie presentatie te kunnen maken. Op deze uitnodiging werd enthousiast gereageerd en vele toezeggingen voor deelname volgden.

De reünie

Op donderdag 19 november mochten wij ons verheugen in een opkomst van 51 man, waaronder de kaderleden Van der Linde en Toering. Om herkenning te vergemakkelijken kreeg iedereen bij binnenkomst een naamplaatje uitgereikt. Naarmate de zaal zich vulde, zwol het geroezemoes aan. Velen zagen elkaar weer voor het eerst sinds die beruchte eerste week van oktober 1971. De reünie werd aangevangen met een

woord van welkom door de directeur van het Marechausseemuseum, kolonel b.d. Roland van der Heijden. Hierna nam medeorganisator Harry de Jong het woord en verhaalde hij hoe het tot deze dag was gekomen. Na de officiële plichtplegingen was het tijd voor hernieuwde kennismaking. Kreten als: 'Wat ben jij veranderd!', 'Ben jij dat!', of 'Was jij niet degene die...?', waren niet van de lucht. Als snel ontspannen zich aangename gesprekken en werden herinneringen van 44 jaar geleden opgehaald. De geleden ontberingen uit de opleidingstijd waren nu humor geworden!

Nagenoeg iedereen was het er over eens dat de opleiding positieve sporen had achtergelaten in ons verdere leven. Een veel gehoorde vraag was: 'Wat heb jij nou verder gedaan?' en 'Wat doe jij nu?' Voor wij het wisten, was het al tijd voor de lunch. Tijdens de maaltijd ging het ophalen van herinneringen natuurlijk gewoon door. Aansluitend werd een groepsfoto gemaakt, waarna we onder leiding van een gids het museum bezochten. Daar hoorde je regelmatig de kreet 'weet je nog'! Na

het bezoek volgde nog een gezellig samenzijn in de dependance. Hierbij werd een door Theo Noordzij vervaardigde powerpointpresentatie met een deel van de ingezamelde foto's van weleer vertoond. Ook deze foto's waren een reden voor het ophalen van achtergebleven herinneringen. Als bijzonderheid werd door Evert Kruidhof een Skype-verbinding gemaakt met Volcán in Panama, waar opleidingsgenoot Erik Westra zijn domicilie heeft. Op deze wijze kon hij, voor hem vroeg in de ochtend, toch nog even bij de reünie zijn.

Adjutant Van der Linde

Tegen het einde van de bijeenkomst nam onze pelotonscommandant, adjudant Van der Linde nog het woord. Hij bedankte de organisatie voor deze bijzondere aangename dag en benadrukte dat in zijn herinnering peloton 71-6 het beste peloton was geweest uit zijn opleidingscarrière. Tevens keek hij nog even terug naar de 'jongens' van 1971, die mede dankzij de opleiding bij de Marechaussee hun plaats in de maatschappij hebben weten te vinden. Aan Harry de Jong was het daarna de

Op weg naar de rondleiding in het museum

eer om iedere bezoeker te bedanken voor de aanwezigheid en inbreng op deze dag. Als aandenken zal een boekje worden samengesteld met foto's en het carrièreverloop van de leden van 71-6. Dit zal op termijn aan iedereen worden toegezonden. Het was geslaagd en we kunnen zeggen dat het zaadje voor de volgende reünie al is geplant.

Hartelijk dank aan alle medewerk(st)ers van het Marechausseemuseum die deze dag perfect voor ons hebben verzorgd. Ook dank aan de heer De Heus voor het belangeloos maken van de foto's!

Nieuw: De dagboeken van vader en zoon Stolk

In deze editie van Marechaussee Contact leest u het laatste deel van 'De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse': de lezenswaardige serie dagboekverhalen van een opperwachtmeester uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen heeft gediend. Zijn verhalen handelen over de tijd van onze (bet)overgrootouders en geven een indringend beeld van de vaak harde levensomstandigheden in ons land tegen het einde van de 19e eeuw.

Nu deze serie verhalen is afgerond, prijst de redactie zich gelukkig dat zij de beschikking heeft gekregen over een nieuw dagboek en wel uit de periode van de Tweede Wereldoorlog. Eigenlijk bestaat het dagboek uit twee afzonderlijke delen: het dagboek van wachtmeester Leendert Stolk over de periode mei 1940 tot november 1944

en de jeugdherinneringen van zijn zoon Adriaan over de periode 1933 tot 1946.

Wachtmeester Leendert Stolk (1901 - 1974) was in mei 1940 geplaatst bij de Brigade Princenhage (later 'Breda' genaamd) aan de rand van het Mastbos. Vanaf 'de inval der Duitsers' in Nederland heeft Stolk gedetailleerde aantekeningen bijgehouden tot en met november 1944, de dag waarop hij na zijn lange verblijf in Engeland zijn gezin weer in de armen kon sluiten. Zoon Adriaan (1932) heeft daarnaast zijn eigen 'jeugdherinneringen' bijgehouden. Deze twee verhalen geven naast elkaar een bijzonder beeld van die oorlogsjaren: wachtmeester Stolk in Engeland en zijn gezin in Nederland. Adriaan heeft later het dagboek van zijn vader bewerkt en voorzien van routekaartjes en prachtige foto's van alle locaties waar zijn vader in Engeland is geweest.

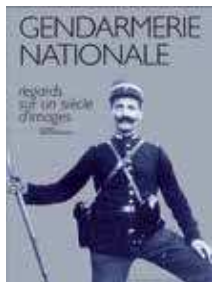
Leendert Stolk

Wij hopen u vanaf het april- of juni-nummer met enkele afleveringen meer informatie over deze periode in onze geschiedenis te kunnen geven.

L'histoire se répète

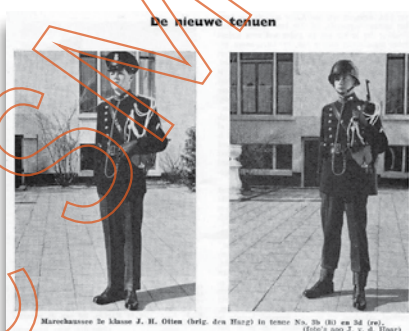

1814, marechaussees dragen door Franse uniformen geïnspireerd: donkerblauw frak, grijze lakense broek, hoed met boordsel en slobkousen. In 2016 dragen marechaussees binnenkort weer door Franse uniformen geïnspireerd: donkerblauwe jas, blauwe broek en lichtblauwe polo met lange of korte mouw. In de loop van de geschiedenis is het marechausseetenue altijd verwant geweest aan dat van hun Franse collega's, met uitzondering van de eerst twintig jaar na de oorlog als Engelsen en Amerikanen inspireren.

Verrassing

Eind 2015 werden we verrast met de mededeling dat de Koninklijke Marechaussee vanaf februari 2016 een nieuw operationeel tenue in gebruik zal nemen. Tot nu toe hebben marechaussees twee tenuen tot hun beschikking: het DT, dagelijks tenue (jasje met nestel, overhemd en stropdas met baret of platte pet, lage schoenen) en het VT, het veldtenue te dragen tijdens de dagelijkse werkzaamheden (donkerblauw jack en broek, zonder nestel en

1961: In 'Ons Wapen' werden de nieuwe tenuen op deze manier aangekondigd

met baret, laarzen). Of het nu geïntroduceerde operationeel tenue formeel OT genoemd gaat worden, is nog niet tot de redactie doorgedrongen, maar de voorkeur voor afkortingen kennende zit het er wel in.

Korte terugblik

Het huidige DT is een vrij constante doorontwikkeling van het marechaussee-uniform dat vanaf het midden van de negentiende eeuw gedragen werd. Vanaf 1814 droegen marechaussees een soort kopie van het gendarmerietenue uit de Napoleontische tijd. Daarna deden op de uniformen van nu gelijkende tenuen hun intrede. Aanvankelijk bestonden er twee varianten: een voor

1948: Heerlen, vooroorlogs blauw en naoorlogs groen

1964: Opperwachtmeesterkursus, 30% van de deelnemers in blauw, één met zwarte laarzen..., 70% nog in het groen.

marechaussees te voet en een voor hun collega's te paard. De hoofddeksels waren al vrij vroeg van het type kopie,

onderbroken door een korte periode in het begin van de twintigste eeuw toen een platte pet werd gedragen. Al die jaren was er een zekere synergie met de tenuen van de Franse Gendarmerie, hetgeen tot het einde van de Tweede Wereldoorlog zou duren.

Het tenue ging vanaf 1945 op de Engelse uniformen lijken, zij het wel met de historische nestel. In het begin zelfs met de voor de Engelse MP zo bekende rode hoes over de platte pet en met chevrons in v-vorm op de mouw. Het uniform was zowel dagelijks als veldtenue. Het kader droeg al vrij snel kleding van een gladdere stof en de rode hoes verdween van de pet. Hiervoor kwam een, tijdens MP-werkzaamheden te dragen, witte binnenhelm in de plaats, waarop een blauwe gekroonde hoofdletter M. Tot 1961 droeg het dienstplichtig personeel hetzelfde uniform als de beroeps. In dat jaar was de herintroduktie van het blauwe tenue voor het beroepspersoneel, beginnend bij de Staf in Den Haag. De Marechaussee ging, na een overgangperiode, weer in historisch blauw uniform gekleed en daarmee was de verwantschap met het Franse gendarmerietenu weer hersteld.

Dienstplichtigen bleven in het groen, dat vijf jaar later door een tweekleurige, op Amerikaanse tenuen geïnspireerde, versie werd vervangen. Even is er na 1965 een korte discussie gevoerd over de vraag of het zinvol zou zijn ook de dienstplichtigen in het blauw te steken. De landmachtleiding stak hier een stokje voor, de dienstplichtige marechaussee maakte immers deel uit van de 'groene' Koninklijke Landmacht. Dus bleven zij in het groen tot de opschorting van de dienstplicht in 1996. Het

De zoektocht naar het tenuebeleid van de KMar sinds 1945 levert een op zich heldere lijn op zoals hierboven beschreven. De praktijk is aanmerkelijk anders. Duidelijk is dat in de eerste jaren na de oorlog de overgang van vooroorlogs blauw met laarzen naar naoorlogs groen (aanvankelijk met schoen met putties, wit en groen, later met bruine hoge, Amerikaans aandoende, schoen die later zwart werd) niet van een leien dakje ging. Ook na de introductie van het groen waren er marechaussees die, waarschijnlijk vanwege schaarste aan groene tenuen, nog blauw droegen. En zij die al een groene outfit hadden, droegen ook nog wel het blauw, bijvoorbeeld bij ceremonies. Tot in 1954 werd daartoe soms zelfs een nieuw blauw tenue verstrekt. En na de herintroduktie van een blauw tenue in 1961 was het beleid niet helemaal duidelijk, zo droeg men op het blauwe tenue soms elementen van de groene, zoals de witte helm met witte webbing...

Impressie van het nieuwe operationeel tenue

beroepspersoneel bleef tot de dag van vandaag in het blauw gekleed, aanvankelijk met alleen het DT en later ook met het blauwe VT voor operationeel optreden. Voor marechaussees op uitzending in warme landen gold een aangepaste versie. Het tenue van 1961 onderging enkele jaren later wel een wijziging. De hoge kraag werd vervangen door revers in een andere kleur blauw dan de rest van het uniform.

Nieuw in 2016

Alle marechaussees krijgen vanaf heden een nieuw operationeel tenue ter vervanging van het huidige VT. Belangrijkste grond voor deze beslissing is dat dit VT om meerdere redenen

niet meer voldoet. Tevens is er een wens om de herkenbaarheid en de uitstraling van de KMar te vergroten. Het nieuwe operationele tenue bestaat uit vier nieuwe kledingstukken: een broek, een jas en een polo met lange en korte mouwen en is, zoals hierboven beschreven ontwikkeld naar het tenue van de Franse Gendarmerie. Omdat beelden verduidelijken, hierbij enkele foto's van het nieuwe operationele tenue en is, ter vergelijking, een foto toegevoegd van het huidige Franse operationele tenue. Tot nu toe reageerden marechaussees positief op de vernieuwing, hoewel het niet uit te sluiten is dat een enkeling er een andere mening op na zal houden. Maar ja, over smaak valt niet te twisten.

De inspiratiebron voor de ontwerpers

Nieuwe begunstigers

M.A. van Hees
Dpl 55-4

R.J. IJdo
Ber 77-2
UNIFIL | MFO

H.J. Loesberg
Ber 71-6

D. Noort
Ber 79-5
UNIFIL | UNTAG |
IFOR | AFGHANISTAN

P.L. van Oosterhout
Ber 73-6
UNIPTF

R. van der Ster
Dpl 67-2

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2750 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

L.A. de Bok
Geboren 5 februari 1935
Overleden 5 oktober 2015
Ber

D. de Boon
Geboren 22 mei 1933
Overleden 8 december 2015
Dpl 53-5 | 151 EMB

M.S.P. Boorsma
Geboren 6 januari 1941
Datum overlijden niet bekend
Dpl 61-6

A. Jongepier
Geboren 2 mei 1933
Overleden 7 januari 2016
Ber

B. Jonker
Geboren 14 november 1928
Overleden 15 december 2015
Dpl | Ned. Indië | 5-1 RII 1
MPII

G.K. Knegtmans
Geboren 9 juni 1932
Overleden 20 januari 2016
Ber 52-2

G.A.J. Kroeze
Geboren 17 januari 1937
Overleden 23 december 2015
Dpl 56-6

H.J. v d Krogt
Geboren 14 oktober 1940
Overleden 25 november 2015
Dpl 61-2

P. Post
Geboren 28 januari 1924
Overleden 25 september 2015
Ber

J.C. Schouten
Geboren 11 juli 1925
Overleden 12 januari 2016
Ber BS | OVW

G.F.M. Smeets
Geboren 21 november 1934
Overleden 9 december 2015
Dpl 54-4

B.J. Versluis
Geboren 27 mei 1929
Overleden 3 december 2015
Ber 48-6

J.F. Wakker
Geboren 16 juni 1918
Overleden 4 januari 2016
Ber

L.A. van de Wakker
Geboren 21 november 1944
Overleden 20 december 2015
Ber 64-1 | MFO

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact
Postbus 125, 7590 AG Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter
Jack Vlaming
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter
Gerard Roes
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris
Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van begunstigers)

Penningmeester
Elco Bouwman
071-5416060
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep
(BIC: INGNL2A)

Begunstigersadministratie en werving
Cor de Boom
Johan Frisoplein 23, 8071 LX Nunspeet
0341-257129
ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(inschrijven als begunstiger, wijzigen van (e-mail) adressen e.d.)

Administratie begunstigersbijdragen
Piet van Sprang
0252-674279
beginstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
(informatie over en verwerking van begunstigersbijdragen; bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)
Roel Gras
Walstro 33, 1273 BH Huizen
035-5258313
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v.
RVMC te Huizen (alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Veteranen
Frans Meijer
0341-417087
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijnsondersteuning
Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
06-38655572 | 0111-720326
dvhartens@zeelandnet.nl

Webmaster
Roel Bouwman
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief
Hardy Damen
eaw.damen@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 3000 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

SMC-begunstiger worden?

De jaarlijkse bijdrage is € 15,- voor in Nederland wonende begunstigers en € 20,- voor in het buitenland wonende begunstigers. Bij een aanmelding voor minimaal twee jaar wordt zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het jubileumboek 'Een krachtig instrument' toegezonden. Aanmelden kan op de website met het aanmeldingsformulier (onder tab bestuur/aanmelden).

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Nuldlijnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

EEN BIJZONDER MUSEUM IN VELE OPZICHTEN

Beleef de wereld van de oudste politieorganisatie van Nederland en onderzoek het verleden, heden en toekomst van de Koninklijke Marechaussee. Leer de taken van de Marechaussee kennen: bewaken & beveiligen, grenspolitie en militaire politie & internationale taken.

Kijk mee over de schouders van de Brigade Speciale Beveiliging en bij de dynamische taken van de Koninklijke Marechaussee op

onze luchthavens. Zie kogelinslagen in een gepantserde autodeur, ervaar de robuustheid van een gepantserd rupsvoertuig en maak een stoere foto zittend op een motor in Marechausseekleding. Waan jezelf een echte Marechaussee door een misdrijf op te lossen (te reserveren evenement).

Het Marechausseemuseum.

Een bijzonder museum in vele opzichten!

Onderzoek & beleef

Meer weten over het museum: www.marechausseemuseum.nl

Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren | T (0344) 571256 | E postbus@marechausseemuseum.nl